RENDHAGYÓ DRÁMAÓRA
A BENEDEK-KARON

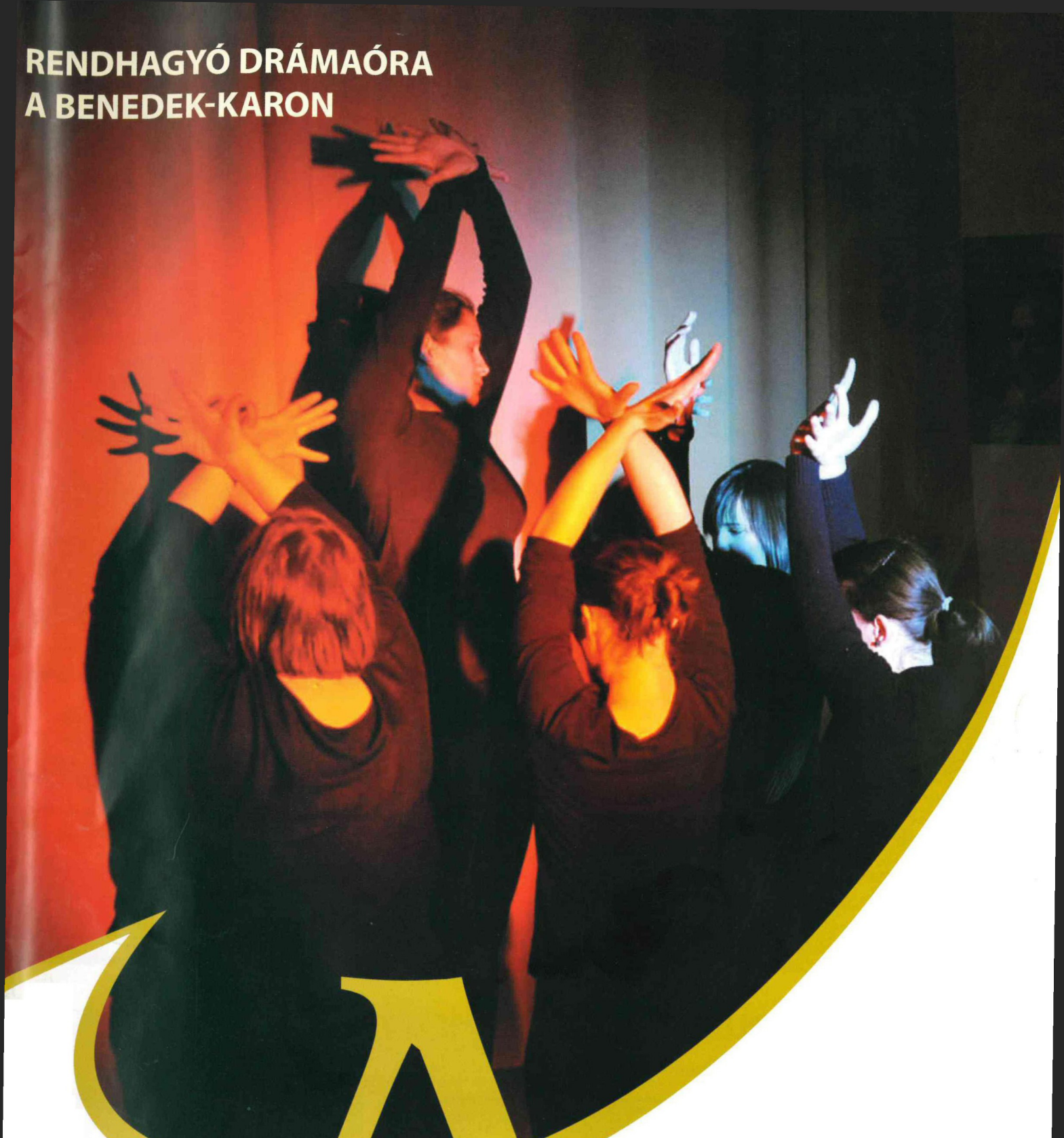

AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

2011 :: 3 :: május - június

„IMHOL A FÖLD ALÁ MEGYÜNK”

2011 tavaszán a Mérnökgeodézia tantárgyban földalatti méréseket tanuló geoinformatikus hallgatókkal látogatáson voltunk a Márkus-hegyi szénbányában.
(21. old.)

A bányajáró csapat

Vidám percek a föld alatt

AHOL A RÁBA A DUNÁBA ÉR…

Győri művésztanárok és tanítványaik bemutatkozása Bécsben

A kiállító művésztanárok

Alkotásaikkal a kar Művészeti Intézetének oktatói és hallgatói is egyaránt bemutatkoztak Bécsben

TARTALOM

2 "Akik a megyéért a legtöbbet tettek"- interjú Dr. Lanczendorfer Zsuzsannával

4 Rétvári László professzor 75. születésnapja alkalmából

6 V. Országos Művészeti Diákköri Konferencia az AMI-ban, Sopronban 2011. április 19-21.

7 Barangolás a média világában

8 Szakkollégiumok Nemzetközi Találkozója a Benedek-karon

9 Egyetemi Állásbörze: Munkalehetőségek között válogathattak hallgatóink

10 Elektronikus tananyagfejlesztés az Apáczai-karon

11 VAHE 2011.

11 Sporttudományi Kongresszus

12 Horváth Dorottya Csenge, az OTDK háromszoros nyertese

13 Az Európai Parlament vendége volt a Benedek-kar küldöttsége

14 8th CIRCLE International Conference Dubrovnikban

14 Kommunikáció nyelvi akadályok nélkül

15 Színes mesevilág kengurukból

16 Huszonhárom „diák tudós" vetekedett az elsőségért

17 „Csak tiszta forrásból..."

18 Emlékhely Selmecen

18 GEO-s Diáknap Székesfehérváron

19 Tavaszi Nagytakarítás a GEO-n

19 Gondolatok a könyvtárban – népszerű szemináriumsorozat a TTK-n

20 Emlékülés Hazay István és Homoródi Lajos tiszteletére

21 „Ímhol a föld alá megyünk..."

21 Először mutattak be művészeti alkotásokat a diplomavédésen

22 Kitüntetéssel méltányolták a vöröskeresztes munkát

22 Milyen a teljes értékű diploma?

23 Művészbejáró a Bölcsészettudományi Karon

24 A Műegyetem soproni diákja a háború éveiben

26 A XVIII. század magyar bortörténetéhez I.

27 MEFOB-döntők a SEK-en - izgalmas mérkőzések

28 Dr. Szodfridt István búcsúztatása

AHOL A RÁBA A DUNÁBA ÉR...

Győri művésztanárok és tanítványaik bemutatkozása Bécsben

Az EdTWIN bilaterális együttműködési projekt keretében 2011. május 3-13. között a bécsi Collegium Hungaricumban workshopnapok keretében mutatkozott be az Apáczai-kar Művészeti Intézete.

A program nyitórendezvényére 2011. május 3-án került sor a bécsi Collegium Hungaricum konferenciatermében. A győri művészek kiállításon a hallgatók műveiből készült tabló sorozattal tárják a bécsi közönség elé a vizuális nevelés különböző területein folyó sokszínű alkotó munkát. A hallgatók felkészülését kiváló művésztanárok segítik, akik - térség elismert alkotóiként- a képzőművészet különböző területein tevékenykednek. A programon az intézet tanárai, Balogh István festőművész, Borbély Károly grafikusművész, Kovács Kálmán grafikusművész, Lipovics János iparművész-szobrász, Szunyogh Ferenc grafikusművész és Szunyogh László szobrászművész is bemutatkoznak. Műveiken keresztül ismerhetik meg a látogatók azt a szellemi hátteret, amely a hallgatók alkotó tevékenységének iránytűje.

A kiállítás megnyitóján rövid műsorral szerepelt a kar és a művészeti intézet vegyeskara Váray Tamás karnagy vezényletével. Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója alkalmából Liszt kórusművei is felcsendültek.

A workshopnap keretében konzultációra is sor került bécsi kollégákkal, melyet dr. Szunyogh László intézetigazgató vezetett.

NM
NYME-AK

Vivat Academia
A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Kar - Sopron,
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Faipari Mérnöki Kar - Sopron,
Geoinformatikai Kar - Székesfehérvár,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár
Savaria Egyetemi Központ - Szombathely

IX. évfolyam, 3. szám
2011. május - június

Főszerkesztő: Hargitai Gábor, hargitaig@nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth András, tothandras@nyme.hu
A szerkesztőbizottság:
Balázsik Valéria, bv@geo.info.hu (GEO)
Dr. Borbély József, jborbely@ktk.nyme.hu (KTK)
Csiha Tünde Noémi (Kommunikációs Iroda)
Kleinhappel Miklós (SEK)
Dr. Molnár László marmolnar@fmk.nyme.hu (FMK)
Nagy Mónika nagymonika@atif.hu (AK)
S. Takács Judit takacs.judit@bpk.nyme.hu (BPK)
Tóth Mariann mtoth@nyme.hu
Dr. Vig Péter pvig@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Vincze Judit vinczej@mtk.nyme.hu (MÉK)
Dr. Troján Szabolcs trojansz@mtk.nyme.hu (MÉK)

Címlapfotó: Magasi Dávid
A szerkesztőség címe: 9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.: 99/518-683; 518-365
e-mail: vivatacademia@nyme.hu

Kiadja: Nyugat-magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor

Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
Felelős vezető: Prisztinger Imre ügyvezető
ISSN 1589-8091
Példányszám: 550 db
Terjeszti a Nyugat-magyarországi Egyetem
Az online kiadás internetcíme: http://vaonline.nyme.hu/

"AKIK A MEGYÉÉRT A LEGTÖBBET TETTEK"

Győr-Moson-Sopron Megye Közművelődésért, Dr. Kovács Pál-díjat kapott Dr. Lanczendorfer Zsuzsanna, karunk Bolyai-ösztöndíjas egyetemi docense. A kutatót Nagy Mónika kérdezte a díjról, hivatásáról.

- A kitüntetés híre nagyon meglepett, és örültem neki, különösen azért, mert évekkel előttem mesterem és példaképem, dr. Barsi Ernő és dr. Timaffy László is megkapták ugyanezt az elismerést. Ráadásul dr. Kovács Pálról nevezték el ezt a díjat, aki mint tudjuk polihisztor volt, tudós, homeopata orvos, novella- és színműíró, lapszerkesztő. Ezt a kitüntetést azonban úgy kell elképzelni, mint egy csodálatos „margarétát", hiszen úgy gondolom, nemcsak én kaptam. Egyik szirma a szüleimé, a családomé, a másik tanáraimé, a harmadik szirom alma materemé, a szerzőtársaimé, barátaimé, és a következő azoké az embereké, akiktől gyűjtöttem, akik átadták tudásukat és azoké is, akik az előadásaimat meghallgatták. És a margarétának még nagyon-nagyon sok szirma van…

A díj odaítélésének indoklásában az hangzott el, hogy többek között a kutatásaimért, és azért kaptam ezt a megtisztelő kitüntetést, mert próbálom a kapott „kincseket" visszaadni, terjeszteni. Kedvenc hallgatóim a gyerekek. Gyermek folkloristaként indult a pályám, érthető, hisz szeretem az apróságokat, ezért is lettem tanító, ezért szerveztem gyermektáborokat. Nehéz, de szép feladat csecsemőotthonban tanítani kicsiknek játékokat, vagy óvónőknek továbbképzésen beszélni gyermekjátékaink néprajzi hátteréről, szépségéről. Az egyik legnagyobb elismerést egy babaklubban kaptam, amikor nemcsak az anyukák, hanem a csecsemők figyelmét is felkeltettem, mikor altatókat énekeltem. Volt olyan kicsi, aki még a „csicset" is ott hagyta, és az énekemre figyelt. Hát ezt kell átadni, hogy énekeljenek a gyermekeiknek, mint régen az édesanyák. Varázsereje van a magyar népdalnak.

Szóval követem mesterem, Ernő bácsi példáját, és szívesen „mesélek" bárhol, minden korosztálynak.

- Milyen többletet ad az, hogy előadásokat tartasz a börtönben?

- Ha komoly témára kérnek fel, például arra, hogy a halálraítéléssel, a korábbi börtönkörülményekkel kapcsolatos kutatásaimat osszam meg a hallgatósággal a folklór adatok alapján, akkor is megpróbálok mosolyt csalni az arcokra. A balladáknak amúgy is az erkölcsi norma közvetítése a célja, csak sajátos módon, a megdöbbentés által. A szimbólumok jelentésének, nemzeti jelképeink ismertetésével pedig azt remélem, hogy az ott tartózkodók majd jobban megbecsülik gyökereinket, hazánkat. Remélem, hogy a közösen énekelt népdalokkal el tudom indítani a fogva tartottakat a jó felé, az érték felé, és vigaszt is a nyújthatok a „mea culpa"-t érzőknek. Olyan előadás nincs, ahol éneket ne tanítanék, vagy közösen ne énekelnénk, még a börtönben is, csak ott nehezebb a dolgom. Mert abban hiszek, hogy a magyar embereket a humor, a népdal szeretete és éneklése sok mindentől megmenti, és gyógyítja a lelki sebeket.

Velem is történtek humoros dolgok a börtönben - újabb anekdota téma lehetne - például múltkor úgy nézett engemet az egyik börtönőr hölgy, hogy majd kiesett a szeme. Kiderült később, hogy egykor tanítványom volt, és nem tudta mire várok a bejáratnál, ezért nem mert megszólítani.

- Mi jelent számodra többet: néprajzosként a gyűjtőmunka vagy kutatóként tudományos előadások tartása ilyen sokszínű helyszíneken?

- Mindkettő nagyon fontos. Szeretek terepre menni és dolgozni, ez engem is feltölt, megerősít a hivatásom fontosságában. Nagy felelősség, de ajándék is van a gyűjtő kezében. Fontos, hogy az adatközlőknek megmutassuk, hogy az értékes tudásukból mit publikáltunk, jegyeztünk le, sőt ápolni kell ezt a szép kapcsolatot. Néha fárasztó, de annál csodálatosabb nincs, amikor egy ember megnyílik, amikor ismét tűz ég, vagy könny jelenik meg a szemében, amikor a régi időkről beszél, vagy énekel egy balladát. Egyéniségvizsgálattal is foglalkozom, ez a doktori témám is, és hiszem, hogy keresni kell az egyéniségeket és meg is kell becsülni. Én úgy tudom, hogy írok róluk. Hol egy bábát, hol egy hímző asszonyt találok, vagy ajándékul rájövök, hogy édesapám is egy gazdag folklórtudású, kiváló egyéniség volt. Sőt az is kiderülhet, hogy az egyik balladahősnő (Dely Mári) rokonom volt.

Dr. Lanczendorfer Zsuzsanna

- Mi volt, ami ezen a pályán elindított? És ki ma a mentorod?

- Édesanyámtól, édesapámtól nagyon sok népdalt, tréfás történetet tanultam gyerekkoromtól kezdve. Nem véletlen, hogy édesapám repertoárjáról írtam a doktori disszertációmat. A szülői házból, a családból indult minden, hiszen a kocsma, a bolt, igazi kultúraközvetítő hely volt régen. Aztán az alma materben a Tanítóképző Főiskolán kiváló mestert kaptam, Barsi Ernő bácsi vezetett be a népi élet csodálatos világába. Az éneklés szépségét pedig még gimisként Barsi Ernőné, Ida néni mutatta meg nekem kicsiny otthonukban. Így a népdalszeretet átváltozott az idők folyamán néprajzszeretetté. Nekik köszönhettem, hogy néprajzos lettem. Mentorom és a doktori képzésben tutorom dr. Küllős Imola professzor asszony volt. Ő az, aki segítette és a mai napig figyelemmel kíséri kutató munkámat, sőt nemcsak szakmai segítséget ad, hanem anyai szeretetével is megajándékoz.

- A néprajz mennyire erősíti a nemzettudatot?

- Nagyon. Szinte észrevétlen döbbentett rá arra, hogy milyen jó, hogy magyarnak születtünk. Amikor a népdalokat oktatom, beszélek azok jelképrendszeréről, gazdagságáról, sőt gyógyító erejéről, hisz a népdalaink segítségével kiénekelhetjük bánatunkat, örömünket. Kiváló pszichológus a népdal, a népi humor. De említhetném csodálatos hímzéseinket, szokásainkat. Éppen ezért fontosak az ismeretterjesztő előadások, ahol be tudjuk mutatni azt, hogy milyen értékes a kultúránk. Más országokból jönnek a fiatalok néptáncot, zenét tanulni, japánok székelyekké „válnak" - hallhatjuk a médiában. Azért olyan szép, érdekes ez a világ, mert mások vagyunk, más kultúrát örököltünk. A küldföldit is az érdekli, ami egyedi: az, hogy melyik szigeközi népdalt zenéli a győri toronyóra, vagy milyen a szürke marha íze. Nagy adomány, hogy azt is taníthatom alma materemben, amit szeretek, hiszen nagyon fontos a hagyományok tisztelete, őrzése a jövő nemzedékét tanítóknál, turisztikai vagy a szabadidős tevékenységgel foglalkozó

szakembereknél. Az Európai Unió törekvései is a hagyományok ápolására irányul és ezek a törekvések a nemzetek oktatáspolitikájában is visszatükröződnek. Ezt nekünk magyaroknak is fejlesztenünk kellene, hiszen a gyökereinkben van a jövőnk, az erőnk. Környező országokban sok pozitív példát látunk erre.

- Kiemelkedő kutatásfejlesztési teljesítmény ösztönzésére és elismerésére Bolyai János Kutatási Ösztöndíját kaptál 2008-ban. Bolyai-ösztöndíjasként milyen célokat tűztél ki?

- Nagyon sok gyűjtésem van, amit publikáltam is különböző témákban: Legtöbb gyűjtésem a Kisalföldről van, hiszen vallom, hogy először szülőföldünket kell megismerni, az ottani kincseket kell feltérképezni, majd azután lehet távolabbi területekre „kalandozni". Pályázatomban is a Kisalföldet választottam kutatási területként. Már több mint egy évtizede foglalkozom a valóság és a hagyományban élő folklórszövegek viszonyával. A recenziók és hivatkozások alapján mondhatom, hogy egyedülálló tudományos kutatásnak számít Dely Mári balladájának vizsgálata, amelyben a hagyományos néprajzi gyűjtő módszert, az összehasonlító folklór filológiát és a levéltári forrásfeltárást ötvöztem. Levéltári és publicisztikai források, valamint folklór alkotások alapján készítettem el A vérző liliom, Dely Mári balladája a néphagyomány és költészet tükrében című kismonográfiát, amely Gülch Csabának, a ballada ihlette monodrámájával együtt látott napvilágot 2003-ban. Összevetettem egy megtörtént gyilkosság valós történetét a szájhagyományban élő balladavariánsokkal és igaz történetekkel, a levéltári anyagokkal és a korabeli sajtóközleményekkel írásaival. Azt vállaltam, hogy az ösztöndíj keretében a Kisalföld helyi balladáit feltérképezem és a lokális elterjedtséget, valamint a balladák igaz történetét kiderítem. Nagyon örültem, hogy három évre kaptam meg az ösztöndíjat, sajnos idén szeptemberben letelik, ami anyagilag is nagy segítség, hiszen a terepmunka, a kutatás költségeit így nem a családi kasszából kell fedeznem.

- Az ösztöndíj kapcsán milyen produktum születik?

- Meghatározott munkaterv alapján kell haladnom. Azonban egy olyan balladára találtam a kutatásaim során, ami rendkívül szerteágazó, jogtörténeti, orvostörténeti vonatkozása is van. A terepmunka során balladavariánsokat kerestem, sőt áttekintettem a helyi és országos gyűjteményeket is. Így találtam rá a ballada ponyvájára a Győri Csuda - Takács János felakasztása és feltámadása címmel. Több újság, majdnem száz hazai és külföldi cikk foglalkozott ezzel a tizenkilencedik századi gyilkossággal. Most Bécsbe készülök, hogy az ottani sajtót is áttekintsem, mivel írtak a rendkívüli eseményről. Megtaláltam a törvényszéki orvos dédunokáját is és kutatom a burgenlandi áldozatok rokonait is. A kutatásom eredményét a teljes dokumentációval, fényképekkel együtt egy könyvben tervezem megjelenteni, és szeretném szűkebb pátriám helyi balladatérképét is elkészíteni. Remélem, kutatásom gazdagítja, a történeti folklorisztika sajátos aspektusával bővíteni fogja Kisalföld néprajzi kutatásának eredményeit, valamint hozzájárul az Európai Unió által is szorgalmazott regionális kultúra vizsgálatokhoz is.

Az ösztöndíjhoz hozzátartozik az is, hogy a kutatásaim részeredményeiből előadást kell tartanom, így az eredményeimről többek között interdiszciplináris tudományos konferenciákon, különböző rendezvényeken (a halálbüntetés eltörlésének évfordulóján a győri börtönben, a Kutatók Éjszakáján karunkon) számoltam be. Több faluban tartottam ismeretterjesztő előadást, így a gyilkosság helyszínén Péren is. 2009-ben ezzel a témával nyertem el a Magyar Tudományos Akadémia legjobb előadójának díját. Ezt is a Bolyai-ösztöndíjnak köszönhetem.

- Mikor pihen a néprajzos?

- Akkor, amikor gyűjt és tanul az egyszerű, de bölcs emberektől, vagy kimenekül a természetbe, a faluba. De engemet az előadásaim is pihentetnek. Aktívan pihenek, amikor művészettel, költészettel foglalkozom: verset írok, fotózok, énekelek szabadidőmben. Tavasszal jelent meg az Apáczai Csere János Kar immáron negyedik antológiája, amelynek címe, az egyik versem után a Reményfonó címet kapta. Előző kötetben pedig fotóim „keretezik" a verseket. Megtiszteltetésnek érzem ezt a hallgatóktól.

- Érettségi tételként is szerepelt a balladakutatásod.

- Nagy megtiszteltetés és öröm volt számomra, amikor az egyik győri gimnázium, érettségi tételei közé másodszor is beválasztotta Dely Mári balladáját, és a könyvünkből készültek a diákok az érettségire. Idén a Kisfaludy Napon az egyik színjátszó csapat ugyancsak Dely Mári történetével szerepelt.

- A kar hallgatóit hogyan lehet bevonni a kutatási munkába?

- A hallgatókat a Kultúra, érték- és művelődéskutatási szakmai műhely vezetőjeként a műhely terepmunkáiba, kutatásaiba is bevonjuk. A műhelyszemináriumos hallgatóimmal minden évben aktívan részt veszünk terepmunkákon, amelyből hasznos dokumentáció, film is készül, ezek a kar honlapján megtekinthetők. Közösen mentünk el gyűjteni például Ágfalvára a farsangtemetésre, Ménfőcsanakra a kocsmamúzeumba, a szódagyártó üzembe, Mihályiba a bohócjárásra, vagy Dunaremetére a húshagyókeddi tojásszedésre. A hallgatók így autentikus közegben megismerkedhetnek a kutatás módszertani alapjaival, valamint a hagyományokkal.

- Néprajzosként és volt TDK-elnökként az apáczais hallgatók között látod az utánpótlást?

- Igen, több hallgató indult különböző szakterületen pályamunkájával a házi és országos tudományos konferenciákon, ahol kiemelkedő eredménnyel szerepeltek és bízom benne, hogy a későbbiekben is így lesz. Engemet is TK-s hallgatóként elnyert OTDK II. díj ösztönzött arra, hogy néprajzos legyek. Több tanítványom folytatta tanulmányát néprajzból az egyetemeken. Csak biztatni tudom a mostani hallgatókat, hogy kutassanak, kiváló szaktudású kollégáimmal bevezetjük és segítjük elmélyülni őket a kutatás izgalmas rejtelmeibe.

- Szerteágazó tehetséged révén nem egyszer hallott már a közönség énekelni. Jótékonysági eseményeken, gálaműsorokon, kiállításokon is énekelsz.

- 1989 óta a Melodiárium kamarakórusunkkal rendezvényeken szerepelünk. A kamarakórus Barsi Ernő tanár úr tanítóképzős hallgatóiból verbuválódott. Legutóbb Ernő bácsi 90. születésnapi műsorán énekeltünk. Csodálatos köszönteni mindig a Mesterünket, aki egyben kórusvezetőnk is. De egyedül is „hallatom" a hangom – ha kérik, és amíg van –, legutóbb hallgatóink jótékonysági műsorán.

- Sokat publikálsz is, mutatja ezt öt könyved, több száz tudományos, közel négyszáz publicisztikai írásod. Számos publikációd jelent meg többek között az Arrabona, a Győri Tanulmányok, a Honismeret, a Műhely, a Néprajzi Hírek, az Artes Populares folyóiratokban, a Kisalföldben, valamint egyetemünk lapjában, hiszen 2005-ig a Vivat Academia egyik szerkesztője is voltál.

- Igen. Viccesen, azt mondanám, látszik talán, hogy a felsőoktatásban tizenhárom évig tanultam, és mindig sok beadandó dolgozatot kellett készítenem. Az írással, ahogy korábban mondtam, egyrészt megköszönjük a kapott kincset, közétesszük, visszaadjuk, de közben rá is döbbenünk arra, hogy igaza van Széchenyi Istvánnak: „Sokat kell tanulnia az embernek ahhoz, hogy megtudhassa milyen keveset is tud."

A Jóisten segítségét kérem, hogy adjon erőt a munkához, hogy minél szélesebb körben tudjam a megszerzett ismereteket továbbadni, hogy ne szégyenkezzenek majd az égi és földi mestereim. Írásaimmal igyekszem az országban és határainkon túl is megörvendeztetni az olvasókat. A művészet, a vers, az ének, a tánc segítségével úgy érzem, tiszta, nemes emberi kapcsolatokat lehet ápolni. Ezt a szép örökséget kaptam, ez a hivatásom. Köszönet érte.

NM
NYME-AK

RÉTVÁRI LÁSZLÓ PROFESSZOR 75. SZÜLETÉSNAPJA ALKALMÁBÓL

Néhány éve csak, hogy lázasan készültünk a Közgazdaságtudományi Karon Rétvári professzor úr 70. születésnapjára. Akkor tiszteletkötetet állítottunk össze a szűkebb szakma és más tudományterületek jeles képviselőinek közreműködésével, amelyet bensőséges hangulatú ünnepség keretében adtunk át az ünnepeltnek. Ismét elérkezhettünk egy olyan dátumhoz, amely méltán ad okot az ünneplésre, a köszöntésre. Ebben az írásban abból a 14 oldalas interjúból szemezgetünk, amelyet a közelmúltban unokája, Tóbiás András készített.

- Honnan származik a Rétvári név?

- 1934 közepén lett édesapám neve Rakovicsból Rétvári. Az 1930-as években állami alkalmazásban levő embereknek ugyanis ajánlatos volt a családi nevüket – ha az nem volt jó hangzású – magyarosítani.

- Hogy zajlott az oktatásotok 1944-45-ben Hosszúpályiban?

- Abban az időben faluhelyen az oktatás az egyházak kezében volt. Az oroszok bejövetele után 1-2 héttel a görög katolikus pap összeszedte hívei gyerekeit és ő végezte az oktatást. Sok-sok év után döbbentem rá, hogy választott szakmámban az a néhány hónap, amíg ő velünk foglalkozott, meghatározó életpályám alakulására, mert Bába esperes úr nekünk szinte csak földrajzot tanított. Ezen gyakoroltuk az írást és az olvasást, de még talán a számolást is. Sokkal későbbi visszatükröződése ennek az időszaknak, hogy 1958-ban, amikor az ELTE-n Láng Sándor professzornál szigorlatoztam, szerencsémre éppen a Kárpát-medence földrajzát húztam ki. A szóbeli vizsga megkezdése előtt a professzor elkérte a papírt, amire írtam és rajzoltam, percekig tanulmányozta, majd csaknem szó nélkül beírta a jelest, merthogy a lerajzolt térképen minden, a legkisebb részlet is rajta volt.

Rétvári László professzor

- Hogy kerültél a debreceni Fazekas Mihály Gimnáziumba?

- Tenyei József általános iskolai igazgatóm, a megkérdezésem nélkül a Debreceni Tanítóképzőbe irányított. Én ezt nem tudtam elfogadni, és ezért három nap múlva a tanítóképzőből saját magam átiratkoztam a debreceni Fazekas Mihály Gyakorló Gimnáziumba. A gimnázium nagyon tetszett. Az általános iskolában Erdei Lajos tanár úr kezei alatt megerősödött a földrajz iránti vonzódásom. Ezt a „Fazekas" első és második osztályában a nemzetközi hírű Kádár László földrajz professzor felesége tanította nekünk. Látván bennem a különös érdeklődést, fölkarolt és az érettségi megszerzése után is segített. 1955-ben jelentkeztem a Kossuth Lajos Tudományegyetem földrajz-történelem szakára, de létszámkorlátok miatt felvételt nem nyertem. Ekkor kerestem fel Kádár Lászlónét, és szerencsére a nagynevű Kádár professzor akkor éppen a Kossuth Lajos Tudományegyetem (KLTE) rektora volt, s engem az egyetlen rektori helyére felvett. A középiskolában a magyart, a biológiát és főleg a történelmet is nagyon szerettem, utóbbit Szepsy József nagyszerű tanárunk szakmai, pedagógiai és emberi készségei miatt. Ennélfogva jól éreztem magam Debrecenben, és úgy gondolom, hogy a földrajz-történelem stúdiumokkal éppen a helyemen vagyok. A nagy szerelem ellenére 1957-ben mégis megváltam Debrecentől, átjelentkezve az ELTE földrajz-térképész szakára.

- Tehát tulajdonképpen azt, hogy a hét testvér közül te jutottál a legtovább az értelmiségi pályán, azzal magyarázod, hogy szerencséd volt és jó alapokat kaptál?

- Igen, és azzal is, hogy tudatosan készültem fel a pályára. Már 1957-ben tudományos diákköri pályázaton nyertem „Jáva földrajza" című dolgozatommal, aminek a jutalma az volt, hogy az egyetemtől 10 napos üdülési lehetőséget nyertem Balatonalmádiba 80 forint zsebpénzzel.

-Mikor voltatok először Erdélyben, mikor kezdtetek érdeklődni a néprajz iránt?

- Én először 1956 áprilisában jártam Erdélyben, pontosabban Kolozsváron, ahol a debreceni egyetem énekkarának tagjaként tölthettem egy hetet. A '70-es évek elejétől a kalotaszegi Felszeg közepén levő Nyárszón és Sárvásáron hihetetlenül gazdag kultúrára leltünk; két évtizeden keresztül tanulmányoztuk a szellemi és tárgyi néprajz kincseit, élő hagyományait. „A kalotaszegi táj és népe" című audiovizuális előadásunkkal bejártam Magyarország számos kulturális intézményét és egyetemét, a téma háromszor szerepelt a Kossuth Klub műsorán.

A néprajz, a népzene itthon újabb személyi kapcsolatokra vezetett. Közel 100 tudomány-népszerűsítő, esszé jellegű írásom jelent meg.

- Az erdélyi barangolások, élmények hogyan kapcsolódnak a tudományos pályádhoz?

- Csak áttételesen, 40 éves tudományos pályám során ugyanis hivatalos, finanszírozott témáim körébe Erdély vagy a Kárpát-medencei magyarság nem tartozott. Mégis a nyugdíjazásomkor (2006) kiadott kötet legnagyobb tétele Erdély kultúrájához, a Kárpát-medence magyarságához kötődik. Jobb, ha tudományos pályám fő állomásait veszszük sorra.

Elsőként említem egyetemi doktori fokozatomat, amelyet elsősorban édesanyám kedvéért szereztem meg 1964-ben, aki ezt nagyon szerette volna. A kandidátus fokozat megszerzését követően, 1974-ben átkértek a Földrajztudományi Kutatóintézetbe, ahol a tudományos titkár feladatkörének betöltése mellett, kutatóként, figyelmem először a környezetkutatás, azon belül a környezetminősítési térképezés felé fordult. A természeti erőforrások terén végzett kutatások eredményeit 1988-ban megvédett akadémiai doktori értekezésemben összegeztem. Az oktatás, nevelés, az egyetemi hallgatók körében végzett munkám és a Ti létetek adott erőt a '90-es években megújulásomhoz. Ez idő tájt kaptam jó néhány olyan felkérést, hogy eredményeimről egyetemeken, főiskolákon tartsak hallgatók körében, illetőleg tanárképzés keretében előadásokat. Ez aztán oda vezetett, hogy a Soproni Egyetem alakuló Közgazdaságtudományi Karára Gidai Erzsébet, későbbi dékán meghívott graduális képzésben tartandó kollégiumok tartására. S aztán rávett arra is, hogy habilitáljak, aminek eredményeként egyetemi tanári pályázatot nyújthattam be. Az ezredforduló után két kiadásban jelent meg az Európa gazdaságtörténete című jegyzetem, amit mostanra egyetemi–főiskolai könyvvé fejlesztettünk, s a Nemzeti Tankönyvkiadónál jelent meg.

-S hogy jött a képbe a gyöngyösi Károly Róbert Főiskola, ahova ma gyakran jársz?

- Aktív időszakom 2006-ban lezárult Sopronban, s azóta professor emerituskent csak a doktori képzésben veszek részt. Közben „felfedeztek" fiatal geográfus kollegák a gyöngyösi Károly Róbert Főiskolán, akik 2008-ban fölkértek arra, hogy professor emeritus minőségben náluk is segítsem az oktatást és az akkreditáció eredményességét. Ennek szívesen tettem eleget, mivel felújíthattam olyan korábbi oktatási irányomat, mint a rekreáció és környezet összefüggései, vagy a turizmusban nemigen nélkülözhető, Európa gazdaságtörténetére vonatkozó ismeretek.

- Köszönöm szépen az interjút.

Mi is köszönjük a sokéves fáradozását, hogy a kezdetektől fogva aktívan részt vett a kar alapításában, az oktatásban és a tudományos utánpótlás képzésében. Kívánjuk, hogy a jövőben is még soksok éven át számíthassunk tudására, tapasztalatára és emberségére! Jó egészséget!

Boldog születésnapot!

Kiss Éva

Bölcsföldi István: Magányos kerékpáros

Csattognak a küllők,
forognak a kerekek
rajta nevetnek a gyerekek.

Tekeri a pedált, izzad a háta. Vigyázz!
Mert holnapután meg jön a nátha.

Magányos kerékpáros esete,
az úton forog vele.
Vele van a hosszútávfutó és
hátranéz, hogy ne ő legyen az utolsó.

Miközben a pedált tekeri,
a bánatát is feledi.
Eshet az eső, fújhat a szél
a kerékpáros sohasem fél.

Nem számít az izomláz,
ha van két kerék, meg
egy váz.
Úgy tekeri, és kontráz.

Két nap múlva célba ér,
és majd mindent elmesél.
Az volt csak a probléma,
hogy a kerékpár nem bírta.

Magányos kerékpáros esete,
az úton forog vele.
Vele van a hosszútávfutó, de vigyáz,
hátranéz, hogy ne ő legyen az utolsó.

V. ORSZÁGOS MŰVÉSZETI DIÁKKÖRI KONFERENCIA AZ AMI-BAN 2011. ÁPRILIS 19-21.

A húsvét előtti héten rendezték meg az alkotó művészhallgatók legjobbjai számára az országos megmérettetést Sopronban. Azok vehettek részt a konferencián, akik a helyi válogatókon a legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtották. Az összes művészeti, iparművészeti terület képviseltette magát, ennek megfelelően óriási feladatok hárultak a szervezőkre, az AMI oktatóira és hallgatóira.

Az ünnepi rendezvény lezárulta után elmondhatjuk, remek szervezés, jó hangulat és számos kiemelkedő teljesítmény jellemezte az OMDK soproni eseményeit. Elégedett emberek utaztak haza pénteken délután, a zsűritagok éppúgy őriztek szép emléket a városról, a vendégszeretetről, az esemény hangulatáról, mint a résztvevő versenyző hallgatók. Közel harminc szekcióban zajlottak a versenyek, 291 hallgató részvételével az összesen 57 tagot számláló zsűri előtt.

A rangos művészeti képző egyetemek (MOME, Képzőművészeti Egyetem) számos díjat vittek haza, de jogosan lehetünk büszkék az NYME hallgatóinak teljesítményére is. A Festészet I. szekcióban Vicze Tas (NYME-FMK-AMI) 2. helyezést, az Akcióművészet-intermédia szekcióban Horváth Gergely (NYME-FMK-AMI) 3. helyezést, az Építészet szekcióban Hatvani Deák Miklós (NYME-FMK-AMI) 2. helyezést, a Tervezőgrafika szekcióban Farkas Villő (NYME-FMK-AMI) 1. helyezést, Nádi Boglárka (NYME-FMK-AMI) 2. helyezést, a Szobrászat 2. szekcióban Szalai Csaba (NYME-FMK-AMI) 1. helyezést, a Művészetelmélet I. szekcióban Herkli Mátyás (NYME-FMK-AMI) és Lakics Nóra (NYME-MNSK) 3. helyezést ért el. Jellemző a verseny nehézségére, hogy csak ez utóbbi szekcióban 19 hallgató közül kellett a legjobbak közé kerülni. Herkli Mátyásnak a verseny során készült alkotásait az AMI földszinti 3-as előadótermének falán helyezték el.

Nem jöhetett volna létre ez a rangos és jól sikerült esemény a támogatók nélkül. Faragó Sándor rektor úr és Jereb László dékán úr erkölcsi és anyagi segítsége, Mészáros György intézetigazgató és sok-sok oktató, hallgató áldozatkész munkája, a külső mecénások nagyvonalúsága mind hozzájárult a rendezvény sikeréhez. A támogatók is megérdemlik, hogy felsoroljuk őket: Sopron MJV Polgármesteri Hivatal, Vincze Kiadó, Műcsarnok, Körmendi-Csák Galéria, En-Dustry–Bakonyi Ház, MTA Művészettörténeti Kutatóintézet, Pedagógusok Művelődési Háza, Liszt Ferenc Konferencia és Kulturális Központ. Volt közöttük, aki a helyezettek ajándékát biztosította, volt, aki a szekciók helyszínét, Fodor Tamás, Sopron MJV polgármestere pedig nagyvonalú fogadásra hívta meg a résztvevőket a Városházára.

A mellékelt fotók talán visszaadnak valamit az OMDK hangulatából, aminek jelentőségét csak növelheti, ha kicsit matekolunk. Ha 10 képző intézményt számolunk az országban, és mindegyikre csak egyszer kerül sor a kétévenként rendezendő OMDK-n, akkor legközelebb húsz év múlva üdvözölhetünk ismét vendégeket itt Sopronban. Remélem, mindenki megéri ezt, aki írásomat elolvasta, mint ahogy abban is bízom, ennél jóval hamarabb lesz újra országos és nemzetközi művészeti rendezvény szeretett alma materünkben.

Vivat Academia, Vivant Professores!
Dr. Molnár László PhD
egyetemi docens
NYME-FMK-AMI

Remek szervezés, jó hangulat és számos kiemelkedő teljesítmény jellemezte az OMDK soproni eseményeit

BARANGOLÁS A MÉDIA VILÁGÁBAN

Az Apáczai-kar mint minden évben, idén is sokszínű szabadon választható tárggyal állt a hallgatók rendelkezésére. Ezek között volt a Média ismeretek című kurzus, melynek keretén belül megismerkedhettünk a médiumok jellegzetességeivel, kialakulásukkal, alapos történetiséggel körítve, már ami az írásbeliség, a nyomtatás, a rádió és a televízió világát illeti.

Már a rendes tanórai foglalkozásokon is roppant színes módon ismerkedtünk ezekkel a témákkal. Láttunk rengeteg kézzel fogható tárgyat, például régi fényképezőgépeket, újságokat és egyéb érdekességeket. A finálé mégis az utolsó napokban történt meg, amikor is látogatást tettünk Budapestre, ahol két intézményt is megnézhettünk közelebbről. Hónapok óta folyt az egyeztetés mire sikerült mindent egy napra szervezni, mint kiderült, tanárunk, dr. Bérczessy Lajos számára nincs lehetetlen ilyen kérdésekben. Jóvoltából időpontot kaptunk a Magyar Elektrotechnikai Múzeumba, valamint a Magyar Rádióba is.

Minden egy szép májusi napon játszódott – kezdhetném mesésen a történetet, amikor is egy tucatnyi apáczais lány és egy fiú elindult a fővárosba, na, nem szerencsét próbálni, hanem tájékozódni az őket érdeklő témákban. Vonatra ültünk hát, hogy aztán a Keleti Pályaudvaron leszálljunk és kisebb tanácstalanság után eljussunk a Kazinczy utcába, ahol a már említett Magyar Elektrotechnikai Múzeum található. Az épületben jelenleg felújítás folyik, de szerencsére fogadtak minket, valamint széleskörű tájékoztatást is kaptunk, néha hajmeresztő kísérletekkel vegyítve.

A Média ismeretek kurzus résztvevői Dr. Bérczessy Lajossal és Jónás Istvánnal

Mondanom sem kell talán, a csapat erősen humán beállítottságú lévén nem sokat értett kezdetben a magyarázatokból, amikor is bedobtak minket a fizika gondolati síkon folyó tengerébe. Kérdezhetnénk, miként kapcsolódik ez a média világához, de ha jobban belegondolunk, a televízió és rádió sem működne e nélkül a tudás nélkül. Másrészt, ahogy arra vendéglátó múzeumpedagógusunk felhívta a figyelmet, túl kevés érdeklődő fordul manapság a természettudományos tanulmányokhoz, s különösen mostoha szerephez jut a fizika. A múzeum szívén viseli ezt az ügyet, így rendhagyó fizika órákat tart általános és középiskolásoknak, valamint alsóbb éves, természettudományokat tanuló, hallgató egyetemisták is látogatják ezeket a foglalkozásokat, persze mindenki a maga tudásszintjének megfelelően. Gyanítom, hogy mi az általános iskolásoknak szánt foglalkozáson vettünk részt, mégis, be kell vallanom, tudott nekünk újat mutatni vezetőnk. Apróbb sikkantások is elhangzottak, főleg amikor áramvezetőként működtünk közre a kísérletekben, de természetesen mindenki megúszta maradandó égési sérülések nélkül (bár ebben akkor, abban a pillanatban nem voltunk biztosak).

Ebédszünet után ismét felkerekedtünk, libasorban, macskakövön botladozva, mígnem eljutottunk a Pollack Mihály térre, ahol is a Magyar Rádió épülete magasodik. Pontosabban épületei, hiszen különkülön működik a három közszolgálati rádióadó (MR1-Kossuth Rádió, MR2-Petőfi Rádió és MR3-Bartók Rádió). Itt aztán találkoztunk előbb a Rádiómúzeum vezetőjével dr. Salamon Istvánnal, majd magával a rádió vezérigazgatójával Jónás Istvánnal, aki 2010 óta látja el tisztét és annak idején nálunk, az Apáczai-karon töltötte diákéveit, majd tanító szakon végzett. Vele beszélgethettünk és tehettünk fel neki kérdéseket. Bár nagyon sietett, mégis velünk töltött egy teljes órát. Szó esett arról, hogyan mérik a hallgatottságot, miként tudnak ehhez alkalmazkodni, milyen szerepei vannak egy közszolgálati rádiónak. Jólesett látni, mennyire szereti, amit csinál, valahogy átjött valami abból az érzésből, amit a munkája iránt táplál. Mesélt a régebbi technikai eszközökről, sőt, egyet-kettőt meg is mutatott, hiszen a Rádiómúzeumban történt az eszmecsere, ahol élőben megtekinthettünk a magyar rádiózás egész történetét. Beszélt archívumokról, melyeket folyamatosan digitalizálnak, s melyben kutatni lehet akár szakdolgozati témákban is. Számos hangfelvételt őriznek a régi tekercsek: írók, művészek, közéleti szereplők beszédét. Színházi előadásokról készült felvételek, rádiójátékok, tudósítások - mindezek a magját képezik annak a kincsnek, amit a Pollack Mihály tér és a Bródy Sándor utca sarkán álló titokzatos épületek magukban rejtenek.

Hamarosan felújítják a múzeumot, új helyre költöznek, ahol méltóbb emléket állítanak a magyar rádiózás nagy alakjainak és korszakainak.

Sajnos a stúdióba nem mentünk be, ami az idő, nem az érdeklődés hiányából adódott. A vendégkönyvben egy teljes oldalt elláttunk kézjegyünkkel, valamint köszönő szavakkal, s az ígérettel, hogy alkalomadtán visszatérünk még. Az apáczais hallhatók nyomot is hagytak a Magyar Rádióban, bár nem digitális formában, csak egy nagy alakú, vörös könyvben.

Bankó Zsófia
NYME-AK

SZAKKOLLÉGIUMOK NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓJA A BENEDEK-KARON

„Science without borders" - „Tudás határok nélkül" Tudásdisszemináció a Nyugat-magyarországi Egyetemen projekt keretén belül a Benedek Elek Pedagógiai Karon rendezték meg április 28-30. között a Szociális és Alkalmazott Társadalomtudományi Szakkollégiumok Nemzetközi Találkozóját. A programra meghívást kapott spanyol, holland, szlovák, osztrák, valamint több hazai szakkollégium is.

Jó hangulatú három napot töltöttek együtt a szakkollégisták. Képünkön a soproni vendéglátók és egri társaik láthatók.

Fontos, hogy határon innen és túl kialakuljon a szakkollégiumok között egy olyan kapcsolat, párbeszéd, amelyre építhet a jelen és a jövő generációja egyaránt. A szakkollégium hazai sajátosság, amely nem csak egy adott egyetemnek, főiskolának, régiónak, hanem az országnak is érték, ha erre tudatosan figyelnek. A felsőoktatás falai védőburkot jelentenek ugyan egy fiatal számára, mielőtt kilépne a munkaerőpiacra, azonban felelősség is, amely felelősséget a szakkollégiumok még inkább magukba kívánnak sűríteni. A tehetség tálentum, a tudás eszköz arra, hogy felelős értelmiség váljon a szakkollégista hallgatókból – fogalmazódott meg a Szociális és Alkalmazott Társadalomtudományi Szakkollégiumok Nemzetközi Találkozóján.

A találkozó első napján Alpárné Dr. habil. Szála Erzsébet főiskolai tanár, a Soproni Evangélikus Levéltár gyűjteményvezetőjének koordinálásával városnézésre volt lehetősége a résztvevőknek. A hűség és szabadság városának építészeti kincseit, történelmét megismerve tért vissza a társaság a Benedek-karra.

A második nap plenáris üléssel kezdődött. Elsőként Dr. habil. Bodnár Gabriella egyetemi docens, a karon működő Szociálpedagógia Szakkollégium mentora, valamint a Magyar Tehetséggondozó Társaság Felsőoktatási szekciójának a vezetője beszélt a Szakkollégiumokról, a felsőoktatásban zajló tehetséggondozás lehetőségeiről. Ezután Andrea Weinhandl Mag. Dr. a burgenlandi Pädagogische Hochschule falain belül hallgatókkal végzett kutatásról és tudományos életről tartott előadást Pataky Dorothea másodéves hallgató. Amint az előadásból megtudtuk a Pädagogische Hochschule nagy erőfeszítéseket tesz azért, hogy eleget tegyen a kutatási kötelezettségének, amelybe a hallgatók aktívan kapcsolódnak be a legkülönbözőbb területeken.

A plenáris ülés harmadik előadását az egri Kepes György Szakkollégium képviseletében Kiss Csaba elnök tartotta meg, két szakkollégista társával, Gujzer Zsuzsannával és Vasas Ádámmal. A Kepes György Szakkollégium 20 éves múltra tekint vissza, ez idő alatt rengeteget fejlődve, büszkén meséltek a jelenről és a jövőbeli terveikről. Azért volt számunkra különösen fontos ez a találkozás velük, mert 2008 őszén meghívásukra személyesen látogattuk meg őket Eger városában és tekintettünk bele szakkollégiumi életükbe. Az akkori találkozó megszervezését az egri szakkollégium egyik alapító tanárának és karunk oktatójának, Dr. habil. Bodnár Gabriella tanárnőnek köszönhettük. Örömmel tapasztaltuk tehát, hogy azóta milyen sokat fejlődtek és a jó kapcsolatot ezután is igyekszünk megőrizni.

A plenáris ülések utolsó előadását Görbe Fanni, a Szociálpedagógia Szakkollégium leköszönő elnöke tartotta. A Szakkollégiumi Charta jelentősége most különösen hangsúlyos, hiszen a Nemzeti Erőforrás Minisztérium ősszel közzétette az új felsőoktatási törvény koncepcióját, melyet társadalmi vitára bocsátott. A koncepció külön fejezetet szentel a tehetséggondozás, ezen belül pedig a felsőoktatási szakkollégiumok támogatásának, ezáltal a Szakkollégiumi Mozgalom közvetlenül is érintetté vált a társadalmi egyeztetésben. A charta és így minden szakkollégium három alappilléren kell, hogy nyugodjon, ez pedig a közösség, a szakmaiság és a társadalmi érzékenység. Ez utóbbi talán a legkevésbé megfogható, ebből kifolyólag nyílt vitára lett bocsátva a szakkollégiumi találkozó harmadik napján.

A plenáris ülések utáni ebédet Dr. Hartl Éva és Dr. Molnár Katalin egyetemi docensek szervezésében a Fertő-Hanság Nemzeti Parkban tett kirándulással vezették le a résztvevők. Első állomásként a Csapody István Természetiskola és Látogatóközponthoz vitte az autóbusz a társaságot. A hajdani határőr laktanyából kialakított és felújított látogató és oktatóközpont Fertőújlak településen a védett területek ölelésében fekszik. Itt megtekintették a látogatóközpont épületét, majd az érdeklődők információt kaptak magáról a nemzeti parkról, a Fertő part különböző rendezvényeiről. A Fertő és a Hanság élővilágát bemutató állandó kiállítás megszemlélése után ürge- és madárlesre indult tovább a társaság. A visszatérés után, a vacsora végeztével folytatódott a soproni városnézés és ismerkedés.

A harmadik, egyben a találkozó záró napját, az előre bocsátott Szakkollégiumi Chartaban megfogalmazott társadalmi érzékenységet, mint alappillért, moderátor által irányított nyílt vitában járta körbe a szakkollégistákból álló hallgatóság. Amint a vita elkezdődött, világossá vált, mennyire nehéz állást foglalni, jól érvelni a meggyőződések mellett. Abban azonban többnyire egyetértett a csapat, hogy a társadalom irányába mutatott érzékenység gondolkodó döntés és választás kérdése. A társadalmi érzékenység nem csupán érzelem, hanem felelős cselekvés is, amelyet a szenzitív korszaktól, egyetemi tanulmányainkon át, a munkaerőpiacig és életünk végéig tanulnunk kell, hogy azt maga a társadalom, amelyre gyakoroljuk,

megtapasztalja életvitelünk és cselekedeteink által.

A három napos találkozó lehetőséget biztosított a résztvevők számára, hogy megértsék, milyen jelentősége van a szakkollégiumok közötti kooperációnak, s hogy a szakkollégiumi élet során megszerzett tudást disszeminálni szükséges.

Bízunk abban, hogy ez a pár nap új lendületet ad majd a megkezdett munka folytatásához, és reménnyel telve tekintünk a felsőoktatás megújulásának szakkollégiumokat érintő jövőjére.

Köszönet azoknak, akik munkájukkal, szeretetükkel, jelenlétükkel segítették, támogatták ennek a programnak a létrejöttét és megvalósulását. Bízunk abban, hogy aki részese volt, jó szívvel emlékezik majd vissza a Szociális és Alkalmazott Társadalomtudományi Szakkollégiumok Nemzetközi Találkozójára.

Görbe Fanni
a BPK Szociálpedagógia Szakkollégiumának elnöke

A cégek képviselői sok segítséget nyújtottak a hallgatóknak, önéletrajzaik szakszerű elkészítéséhez. Fotó: Magasi Dávid

EGYETEMI ÁLLÁSBÖRZE: MUNKALEHETŐSÉGEK KÖZÖTT VÁLOGATHATTAK HALLGATÓINK

Több száz hallgató vett részt a Benedek Elek Pedagógiai Kar és a Közgazdaságtudományi Kar közös Karrier Napján és Állásbörzéjén. Mindkét program azt a célt szolgálta, hogy segítse és támogassa hallgatóink munkaerő-piaci érvényesülését.

Munkáltatók és munkaügyi szakemberek sokszínű előadásai és személyes jó tanácsai tarkították a BPK és KTK közös Karrier Napját és Állásbörzéjét április 27-én és 28-án, a Közgazdaságtudományi Kar aulájában.

A programok megvalósulása az egyetemünk által elnyert Támop 4.1.1 pályázatnak köszönhető. Ebből a támogatásból a Nyugat-magyarországi Egyetem mind a tíz karán megalakulhattak a Karrier Irodák, az irodákba pedig olyan karrier tanácsadókat képeztek, akik különböző tréningek szervezésével, a munkaügyi központokkal való kapcsolattartással, állás- és gyakorlati lehetőségek felkutatásával segíteni és támogatni tudják a hallgatók munkaerő-piaci érvényesülését.

Tudva azt, hogy manapság egy vagy akár több diplomával is nehézségekbe ütközik a megfelelő munkahely megtalálása, a BPK és a KTK karrier tanácsadói - Kassainé Schmuck Vivien, S. Takács Judit és Csóka Csilla - Karrier Napot és Állásbörzét szerveztek a két kar hallgatói számára.

Április 27-én a Karrier Napon álláskeresési tanácsadó, fejvadász, pszichológus és grafológus előadása szemléltette a hallgatósággal, hogyan is érdemes nekiállni munkát keresni, hogyan születik meg a tökéletes önéletrajz és mi kell az állásinterjún való sikeres szerepléshez.

A Karrier Nap előadói és előadásaik:

Tóth Alíz álláskeresési tanácsadó (Győri Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ (KSZK):

- Munkaerő-piaci elvárások, álláskeresési technikák.

Cziráki Gábor, fiatal vállalkozó:

- Hogyan nyerjek állásinterjún? Hogyan, miként viselkedjek, válaszszak, döntsek?

Orbán Aladár, fejvadász (Origo Sánta Zrt.):

- Az önéletrajz és motivációs levél buktatói.

Jávorszky Edit pszichológus, főiskolai docens (NYME-BPK):

- Szereplés az állásinterjún. Hogyan, és hogyan ne? (Az előadáson benedekes hallgatók - Őri Adrienn, Arnóth Luca, Baracs Gergő, Stark Marietta, Soltész Lilla, Suvada Dóra alakították az állásinterjú szereplőit.)

Az előadásokat követően Szabóné Pataky Eszter Dr., címzetes egyetemi tanár (NYME-KTK) grafológus, ingyenes íráselemzést tartott a hallgatóknak.

Április 28-án Prof. Dr. Takáts Péter rektorhelyettes és Dr. Katona György dékán nyitotta meg az Állásbörzét, melyen 13 kiállító képviseltette magát. Standjaiknál délelőtt 10 órától 15 óráig fogadták a fiatalokat hazai és külföldi álláslehetőségekkel, valamint segítséget nyújtottak az önéletrajzok megírásához és a céges adatbázisokba való bekerüléshez is.

Az Állásbörze ideje alatt több, hasznos információkban bővelkedő előadás is elhangzott a külföldi és hazai munkavállalással kapcsolatban HR-es és munkaügyis szakemberek tolmácsolásában. Pálmai Anna, az Interaktív Grafológusképző és Grafomédia Intézet vezetője pedig a rendezvény folyamán ingyenes grafológiai elemzéssel várta az érdeklődőket.

Az Állásbörzén megjelenő, munkát és/vagy továbbtanulási lehetőséget kínáló cégek:

1. ÁllásStart Magyarország Kft.
2. Au-pair Hungary Kft.
3. Interaktív Grafológusképző és Grafomédia Intézet
4. LuK Savaria Kft.
5. Padlás Nyelviskola és Könyvkiadó Kkt.
6. CODEX Tőzsdeügynökség és Értéktár Zrt.
7. Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt.
8. Empirica Kft.
9. HVG Karrier Plusz
10. Bormarketing Műhely Nonprofit Kft.
11. Origo - Sánta Zrt.
12. Szakképzési és Felnőttoktatási Módszertani Központ
13. Társadalom- és Neveléstudományi Kutatóközpont (Erasmus- és Fulbright-ösztöndíjak)

S. Takács Judit PR-munkatárs

ELEKTRONIKUS TANANYAGFEJLESZTÉS AZ APÁCZAI-KARON

Egyetemünk és az Apáczai Csere János Kar Testnevelés Intézeti Tanszékének két oktatójaként – Dr. Király Tibor író, szerkesztő és Dr. Szakály Zsolt PhD – a TÁMOP pályázat támogatásával 2010-ben lehetőséget kaptunk tananyagfejlesztésre. Ennek keretében készítettük el a Mozgásfejlődés és a motorikus képességek fejlesztése gyermekkorban című elektronikus tankönyvünket.

Az elektronikus tankönyv szerzői: Dr. Szakály Zsolt adjunktus és Dr. Király Tibor főiskolai docens

Az anyag a pályázat lezárása után várhatóan a www.tankonyvtar.hu internetes oldalon lesz hozzáférhető. Ebben az összefoglaló munkánkban kívántunk segítséget nyújtani mindazon képzések részére, ahol a mozgásfejlődés/fejlesztés ismeretanyaga részét képezi az oktatási folyamatnak.

Néhány gondolat a könyvről.

A mozgásfejlődés egy és oszthatatlan folyamat. Lefolyását akadályozhatjuk, de segíthetjük is. Segíteni azonban csak akkor tudjuk, ha ismerjük a születéstől a 10-12 éves korig lejátszódó mozgásfejlődési folyamatokat, azok jelentőségét az egészséges személyiség kialakulásában.

A folyamatot olyan holisztikus (a teljességre, az egészre törekvő) szemlélettel kívántuk megközelíteni, melyben feltárjuk a korai fejlődés későbbi időszakban érzékelhető hatásait, valamint nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy nyilvánvalóvá váljon a mozgás és a motorikus fejlődésnek az egész személyiség kibontakozásában meglévő súlya.

Ha a gyermek mozgásfejlődését a személyiségtől független vagy másodlagos tényezőnek tekintjük, akkor fordulhat elő, hogy az első 6-8 év lehetőségeit ezen a területen nem használjuk ki, majd meglepődve tapasztaljuk, hogy nemcsak motorikus, hanem gondolkodási és viselkedési problémák is jelentkeznek, melyek kellő odafigyeléssel megelőzhetőek lettek volna.

A családon belüli nevelési hagyományokban meghatározóak a szülőknek a neveltetésükben szerzett tapasztalatai. Az olvasó emlékei alapján eldöntheti, hogy milyen szerepet kapott életében a mozgás, a szülők mennyire inspirálták és segítették a mozgástanulását. Az intézményes nevelésben milyen sikerélményekre emlékszik a mozgásos tevékenységek, játékok során.

A holisztikus gondolkodásmód arra is vonatkozik, hogy a gyermekkori mozgásfejlődésben nem különböztetünk meg fontos vagy kevésbé fontos szakaszokat. Olyan egységes egésznek tekintjük, melyben a harmonikus fejlődéshez minden fázisnak megvan a szerepe. Az emberi test mozgáslehetőségeit a legteljesebb mértékben kihasználni tudó mozgásrepertoár szempontjából sok kisebb mozgásegység egymásra épülésével alakul ki az egyén mozgáskultúrája. Praktikus szempontból az egyén mozgáskultúrájának elégségesnek kell lenni ahhoz, hogy képes legyen kihasználni egészséges testének mozgáslehetőségeit. Fontos, hogy ismerje az egészsége megtartásához szükséges elveket és mozgásos tapasztalatai valamint a mozgásokkal kapcsolatos ismeretei segítsék szocializációját. E szempontból jó, ha képes felismerni az ember legmagasabb fizikai teljesítményei mögött meghúzódó testi és lelki teljesítmények nagyszerűségét. Nézőként, szurkolóként legyen képes értékelni és élvezni a sportversenyeket. A világversenyeket, köztük különösen az olimpiát, tekintse az ember olyan fizikai csúcsteljesítményei bemutatójának, melyre büszkeséggel tekinthet.

A mozgásfejlesztő szakemberek képzésére különböző képzési szintek szakosodtak, mint óvó-, tanító-, tanár-, edző- valamint a rekreációs képzés. Természetesen adódik a feltételezés, hogy amennyiben a mozgásfejlődés egységes folyamat, akkor ennek a szakemberek képzésében is jelentkeznie kell. Ez akkor valósul meg, ha a különböző korosztályok mozgásfejlesztésére történő felkészítésében az adott életkorra vonatkozó mozgás- és ismeretanyagon túl, az alkalmazott módszerekben, valamint élettani, pedagógiai, pszichológiai diszciplínákban is megtörténik a differenciálás.

Ezzel egyidejűleg elgondolkodhatunk azon, hogy a jelenlegi rendszer kellőképpen igazodik-e az egységes mozgásfejlődéshez. Tisztázottak-e megfelelően a felkészítési szintek képzési tartalmában a különböző diszciplínák arányai? Milyen súlyok jelentkeznek az egyes korosztályok fejlesztésére történő felkészítésben, ezen belül milyen jelentősége van a spotszakmai elméleti és gyakorlati ismereteknek. A tantárgyi anyagokban tetten érhetőek-e a teljes folyamat átfogására való törekvések? Jelentkeznek-e a különböző korosztályokra való felkészítésben az alkalmazható módszerek és kommunikáció jellegzetességei?

A könyvben az egységes szemléletet mutatjuk be, melyben a legfontosabb rendezőelvet a mozgásfejlődés folyamatában határoztuk meg.

A könyv tartalmának megértésével kapcsolatos lehetséges dilemmákra reagálva azt gondoljuk, hogy változnia kell a testnevelés tanításának mind a közoktatásban, mind a felsőoktatásban. Nagyobb hangsúlyt kell fordítani az órákon a felvilágosításra, a gyakorlatban történtek személyiségfejlesztéssel kapcsolatos közvetlen összefüggések feltárására, kinyilvánítására. A test mozgásaival kapcsolatos kifejezések, a fejlesztés alapvető módszereivel összefüggő ismeretek részét képezik szókincsünknek és az egészségünkkel kapcsolatos kommunikációnknak, nem utolsósorban gondolkodásunknak.

Dr. Király Tibor főiskolai docens
Dr. Szakály Zsolt adjunktus
NYME-AK

VAHE 2011.

Idén hatodik alkalommal rendezték meg a Volt Apáczais Hallgatók Estjét, melyet évről évre nagy lelkesedéssel szerveznek azért, hogy minél többen találkozhassanak főiskolai barátaikkal, hallgatótársaikkal, tanáraikkal.

Azokkal a nagyszerű emberekkel, akikkel a volt apáczais hallgatók közös élményeket szerezhettek az egyetemi éveik alatt, és akik meghatározó szerepet töltöttek be a felnőtté válásuk folyamán. Biztosan mindenkinek számtalan szép emlék jut eszébe az itt eltöltött időkről, és mosolyogva gondol vissza a közös bulikra, a tanítás utáni programokra, és persze az iskolában szerzett közös élményekre.

Talán mindannyiunk nevében mondhatom, hogy ezek voltak életünk leggondtalanabb és legtöbb élménnyel gazdagító évei. A VAHE megrendezésével az a célunk, hogy ezeket az időket évről évre, ha csak egy estére is, de felelevenítheSSük, megtudjuk, ki mit csinál az ÉLETBEN, kit hová sodort a munka, a család, a sors.

A rendezvény a főépület dísztermében vette kezdetét, ahol a köszöntés után még kis létszámmal indultunk felfedezni a kar új, modern könyvtárát, és megnéztük, hogyan szépült meg a IV. számú épület után immár a főépület is.

Ezután a Hotel Famulus Pódium Éttermében folytatódott a rendezvény. Gyűltek az ismerősök, egyre többen lettünk, hangos zsongás, jókedvű nevetés töltötte be a termet. A vacsorát tánc követte, majd Benk Dénes stand up előadása biztosította a fokozódó hangulatot. Az est folyamán kareokee versenyen és táncversenyen mutathatta be minden vállalkozó kedvű résztvevő a tehetségét. Ezután hajnalig tartó beszélgetések és tánc zárta az estet.

Mint szervező és mint volt apáczais hallgató szeretnék köszönetet mondani magam és minden volt hallgatótársam nevében Dr. Cseh Sándor dékán úrnak, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai-kara nevében évről évre támogatja a rendezvényt, valamint hogy idén első alkalommal, az alma mater támogatásával igénybe vehettük az Alumni-rendszer által kínált pályázati forrást, mely lehetővé tette, hogy a VAHE-n résztvevőknek ajándékcsomagot adhassunk át, továbbá fellépőt biztosíthassunk az est folyamán.

Köszönöm azoknak, akik eljöttek, hogy részvételükkel támogatták a VAHE-t, és biztosítottak arról, hogy a mai közönyös világban igenis van, aki kíváncsi még a többiekre, a régi barátokra, a volt hallgatótársakra, és szívesen töltenek el együtt egy hangulatos estét.

Ha valakinek javaslata, kérése, kérdése van, vagy szeretné megnézni a régi képeket, és informálódni a VAHE-ról, az megtalál minket a facebook és az iwiw közösségi oldalakon.

Remélem, jövőre azok is el tudnak jönni, akiknek most/eddig még nem volt lehetőségük.

Kedves Volt Apáczais Hallgatók! Találkozzunk jövőre is!

Kolonics Péter

SPORTTUDOMÁNYI KONGRESSZUS

VIII. Országos Sporttudományi Kongresszus a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karán 2011. május 18-20.

A sporttörvényről szóló konzultáción az új törvény előkészítő munkáit és a tervezett változtatásokat és célkitűzéseket mutatták be

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar ad otthont annak a háromnapos kongresszusnak, melynek főrendezője az idén 15 éves Magyar Sporttudományi Társaság. A plenáris ülést megelőző kerekasztalfórumon Dr. Fazekas Attila, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Sportért Felelős Államtitkárságának főosztályvezető-helyettese a készülő új sporttörvény finanszírozási, támogatási rendszerét mutatta be, melynek célja az átlátható, egycsatornás finanszírozás. Molnár Zoltán, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára a sportirányítás átalakításáról beszélt, hangsúlyozva a feladatok megosztását az állami szektor és a civil szervezetek között. Balogh Gábor, sportügyekért felelős miniszterelnöki tanácsadó a magyarországi sportszervezeteket és sportegészségügyi rendszer hiányosságait vázolta fel a megyei szintekre lebontott problématérkép elemzésével. A vitaindító kérdéseket a résztvevők írásban a helyszínen átadták Borkai Zsoltnak, a Magyar Olimpiai Bizottság elnökének.

A kongresszus plenáris üléssel és szekció ülésekkel, szakmai programokkal folytatódott. A szekcióülések kiemelt témakörei: sport a gyógyításban és a megelőzésben, sport és teljesítmény, sport, mint társadalmi hajtóerő. A sporttudomány részterületeihez tartozó tudományos igényű előadásokat poszter-bemutatók is kísérték.

NM
NYME-AK

HORVÁTH DOROTTYA CSENGE, AZ OTDK HÁROMSZOROS NYERTESE

Horváth Dorottya Csenge, a Benedek Elek Pedagógiai Kar III. évfolyamos Angol nyelv az óvodában specializációs hallgatója Magyar és migráns gyermekek interkulturális nevelése Pápán című dolgozatával kiemelkedő sikert ért el a XXX. Jubileumi OTDK-n, a szarvasi Szent István Egyetem Pedagógiai Karán. I. helyezéssel büszkélkedhet Óvodapedagógia tagozaton, emellé megkapta a legjobb előadói különdíjat és egy publikálási lehetőség különdíját is. Végzős hallgatónkkal a BPK oktatója, Kitzinger Arianna beszélgetett.

Honnan eredt az ötlet, hogy TDK-dolgozatot írjon?

Tárnok Péter tanár úr hívta fel első év végén a figyelmemet egy olyan témára, ami nagyon felkeltette az érdeklődésemet. Ő már több hallgatót készített fel sikerrel hasonló versenyekre. Két évvel ezelőtt például Németh Aliz angolos csoporttársam kapta meg a legjobb előadónak járó különdíjat.

Mi az újszerűség az Ön témájában?

Magyarországon nemigen foglalkoztak eddig vele, főleg nem az óvodapedagógiában, hiszen nincs is sok olyan óvoda, ahol magyar és migráns gyerekek együtt nevelkednének. A pápai Fáy András Lakótelepi Óvoda azért különleges, mert – a NATO gyakorlatával ellentétben – itt nem egy úgynevezett „nemzetközi óvoda" áll a családok rendelkezésére, hanem a város említett óvodája fogadta be a külföldi gyerekeket. Ennek érdekében az óvoda kialakította saját kétnyelvű, magyar –angol nevelési programját.

Amikor már beleásta magát a témába, mi az, ami izgatta, továbbvitte a kutatás során?

Az, hogy az óvónők nem beszélnek a gyerekek nyelvén és mégis tudják fejleszteni, nevelni őket, mindemellett a gyerekek szeretik őket, szívesen járnak óvodába.

Vannak olyan gyerekek is, akiknek az anyanyelvén nem beszél az óvónő?

Persze. Mint ahogy a dolgozatomban is leírtam, jelenleg hét nemzetet képviselnek a gyerekek az óvodában. Az óvónőtől nem várhatjuk el, hogy beszéljen svédül, norvégül, lengyelül, bolgárul. Az a legnehezebb, hogy az óvónő ki tudjon alakítani kapcsolatot azokkal a gyerekkel is, akiknek az anyanyelvét nem beszéli. Az amerikai kisgyerekek beszélnek angolul, és az itteni NATO-bázison dogozó szülők hivatalos nyelve is az angol.

Térjünk át a kutatásra! Mit tart a legérdekesebb, legörömtelibb részének?

Azt, amikor a helyszínre mehettem megfigyelni az óvodai munkát. Más volt, amikor hallottam, olvastam róla, és megint más, amikor a saját szememmel láthattam, hogyan valósítják meg a programot a mindennapokban.

Voltak meglepetések a megfigyelések során?

Igen, érdekes volt hallani, ahogy a külföldi kisgyerekek magyarul beszélnek, és mennyire szeretnek az óvodában lenni: szeretik a magyar nyelvet és az óvónőket is. A magyar gyerekek viszont kevésbé nyilvánultak meg idegen nyelven.

Mi okozott esetleg nehézséget, milyen kihívásokkal kellett szembenéznie a kutatás során?

Elsősorban a magyar nyelvű nyomtatott szakirodalom hiányával. Ami Magyarországon a témában megjelent, inkább iskolai kutatásokon alapszik, amit nekem át kellett gondolnom az óvodára vonatkoztatva. Szerencsére sok angol nyelvű anyaggal látott el a témavezetőm.

Mik voltak a kutatásának következtetései? Milyen eredményekre jutott?

Voltak hipotéziseim, melyek javarészt beigazolódtak. Ilyen például a korai kétnyelvűség létjogosultsága. Kutatásaim azt bizonyították, hogy előny, ha a kisgyerek kétnyelvű környezetben nő fel, két kultúrát ismer meg. Amit még különösen fontosnak tartok, hogy növekedhet Magyarország presztízse, mivel a külföldi családok nagyon jó véleménnyel vannak a magyar óvodapedagógusokról.

„Három díjjal tértem haza az OTDK-ról. Ez több, mint amit remélni mertem volna." (Horváth Dorottya Csenge)

Kik segítették a kutatásban?

Elsősorban a témavezetőm irányította a munkámat, kezdetektől fogva az utolsó pillanatig mellettem állt. Nem biztos, hogy így teljesítettem volna a szarvasi versenyen, ha Tárnok tanár úr nincs ott, és nem tartja bennem a lelket. Úgy vettem észre, hogy azok a hallgatók, akik egyedül érkeztek, bátortalanabbak, bizonytalanabbak voltak előadásmódjukban.

Pápán, ahol kutatásait végezte, hogyan fogadták Önt az óvónők?

Csak pozitív élményeim vannak. Morvai Mariann óvodavezető nagyon segítőkészen, nyíltan nyilatkozott az óvoda speciális munkájáról. Az óvónők kérés nélkül, maguktól hívták fel a figyelmemet egy-egy pedagógiai helyzetre. Óriási szívességet tettek például azzal, hogy munkaidő után is bent maradtak, így elkészíthettem velük az interjút. Öröm volt ott lenni.

Ejtsünk szót a verseny állomásairól! Miken kell keresztülmennie egy hallgatónak ahhoz, hogy egy országos versenyre eljuthasson?

Véleményem szerint már a tanulmányok során többet kell teljesíteni, hogy a tanár elismerje a képességeit és lehetőségét lássa egy TDK-dolgozatnak. A kutatás alatt fontos a jó kapcsolatok kialakítása a fogadó személyekkel, intézményekkel. A dolgozat megírása után házi TDK-n kell részt venni, ahol szintén kiemelkedően kell teljesíteni ahhoz,

hogy továbbjuthasson a versenyző. Ezután pár hónapra következik az országos verseny, melyet megelőz egy írásbeli bírálat ismeretlen szakemberektől, mely alapján még lehet csiszolni az előadásmódon. Én sokat készültem a szóbeli prezentációra is.

Nyilván Önnek már mindig kedves város marad Szarvas. Milyen volt a verseny hangulata?

Elsősorban a szervezést emelném ki: zökkenőmentes és példamutató volt az első naptól az utolsóig. Úgy vettem észre, hogy a város különös odafigyeléssel kezeli ezt az eseményt. Ami rendkívül pozitív volt még, az a versenytársaim hozzáállása: mindenki kíváncsian fordult a másik felé, szurkoltunk egymásnak.

Önnek már a verseny után sok hallgató gratulált. Milyen újdonságot jelentett ezek után a díjátadás?

Az óvodapedagógia szekcióban elért első helyezésnek már nagyon örültem. Nem számítottam arra, hogy utána még kétszer visszahívnak, hogy átvegyem a legjobb előadónak járó különdíjat és egy publikálási lehetőség különdíját. Jóval többet kaptam, mint amit képzelni mertem.

Ön napokon belül végez Angol nyelv az óvodában specializáción. Milyen kilátások elé néz?

Az Angol nyelv az óvodában specializáció csábított Sopronba, és nem bántam meg választásomat. Szeretném hangsúlyozni, hogy egy nyelvvizsga önmagában nem biztosítja azt, hogy nyelvpedagógiai szempontból képzett legyen az óvodapedagógus. Az itt tanult speciális tárgyak és a kétnyelvű gyakorlat viszont lehetővé teszi, hogy a nyelv és a pedagógia ne egymás mellett, hanem egymást áthatva, kiegészítve jelenjen meg majd a munkánkban. Nem akarok túlozni, de már most azok a benyomásaim, hogy ezzel a végzettséggel jóval nagyobb eséllyel indulunk álláslehetőségekért, mint társaink.

Sok sikert kívánok a további pályáján és köszönöm az interjút!

Kitzinger Arianna
tanársegéd

AZ EURÓPAI PARLAMENT VENDÉGE VOLT A BENEDEK-KAR KÜLDÖTTSÉGE

A Benedek Elek Pedagógiai Kar dékánja, Dr. Katona György, általános dékánhelyettese, Dr. Patyi Gábor és dékáni hivatalvezetője, Takács Tamásné 2011. május 1-jétől 4-ig Járóka Lívia európai parlamenti képviselő meghívására Brüsszelbe utazott a romaügyi és diszkriminációellenes rendezvényre, a Komédiás Integrált Színházzal (Komisz), valamint hátrányos helyzetű és roma fiatalokkal.

Az EP brüsszeli épületében május 3-án este megrendezett programot Járóka Lívia (Fidesz) európai parlamenti képviselő nyitotta meg, aki elmondta, hogy a rendezvényt azon önkéntesek iránti főhajtásnak is szánják, akik hosszú ideje munkálkodnak a szegények, elesettek és kitaszítottak helyzetének javításán.

A szervezők a hátrányos helyzetű gyermekek jogaira szerették volna felhívni a figyelmet a rendezvény két programjával: Schild Tamás cigányportréiból összeállított, „Híd a jövőbe" című kiállítással és a KOMISZ társulat ép és fogyatékossággal rendelkező színészeinek előadásával.

Shild Tamás díjnyertes fotói a magyarországi cigányságról készültek, a portrék a cigány lét hétköznapjait, személyiségrajzait mutatják be. A roma gyerekek és családok helyzetére különös érzékenységgel tekintő fotóművészt, elmondása szerint, leginkább a képein szereplő emberek nyíltsága, önmaguk és sorsuk őszinte vállalása ragadta meg.

A kiállításmegnyitót követően lépett színpadra a KOMISZ - roma színészekkel valamint a Benedek-kar hallgatóival és oktatójával, Dr. Patyi Gáborral kiegészült - társulata. Az EP képviselőinek előadott rövid, zenés-táncos bemutató a KOMISZ repertoárját vonultatta fel Bartokos Tamás, a társulat művészeti vezetője rendezésében.

Hatékony eszmecsere is megindult az este folyamán. A beszédek egytől egyig az összefogást hangsúlyozták. Bartokos Tamás kiemelte, fontos, hogy a társadalom tagjai legyenek azok fogyatékkal élők, hátrányos helyzetűek vagy éppen romák, egymást támogatva tudjanak összekapaszkodni. Jana Hainsworth, a gyermekek jogainak védelmére koncentráló Eurochild nemzetközi szervezet főtitkára egyebek között arra mutatott rá, hogy a gyermekek védelme befektetés a jövőbe. Ivan Ivanov, a Roma Információs Iroda igazgatója a kiállítást annak bizonyítékaként értelmezte, hogy az uniós intézmények már nem csupán figyelnek a romák problémáira, hanem cselekedni is próbálnak.

Viviane Reding alapjogi EU-biztos hivatalát Viviane Hoffmann helyettes kabinetfőnök képviselte, aki kiemelte, hogy az uniós végrehajtó szervezet számára is fontos célkitűzés a roma gyermekek védelmezése és integrációjuk segítése, hiszen ők sokszor továbbra is halmozottan hátrányos helyzetben vannak.

Dr. Katona György dékán úr Járóka Lívia képviselő asszonnyal történt beszélgetése során megemlítette, hogy a Benedek-kar szívesen részt vesz a roma fiatalok felzárkóztatásában. A kar képzési profilja a pedagógus és a társadalomtudományi képzési terület, amelynek keretében támogatjuk a roma hallgatók képzését és figyelünk az előrehaladásukra, másrészt a Társadalom és Neveléstudományi Kutatóközpontunk szervezésében hallgatóink és oktatóink egyaránt szívesen vesznek részt a társadalomtudományi és szociológiai kutatásokban.

A kart képviselő küldöttség tagjai voltak még Fücsök Andrea, Preutzer Eszter, Szabó Brigitta, Oláh Ilona és Kalányos Tamás hallgatók is.

Takács Tamásné
dékáni hivatalvezető

A protokoll események mellett azért jutott arra is idő, hogy a küldöttség bejárja Brugge és Brüsszel legszebb helyeit

8TH CIRCLE INTERNATIONAL CONFERENCE DUBROVNIKBAN

A zágrábi Közgazdaságtudományi és Üzleti Egyetem és a Dubrovniki Egyetem közösen szervezte meg az idén a CIRCLE Nemzetközi Konferenciát, immáron nyolcadik alkalommal. Lebonyolítására - az Adria gyöngyszemeként is emlegetett városban - Dubrovnikban került sor 2011 áprilisában. A tudományos összejövetelen a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar Turizmus Intézet Idegenforgalmi Tanszékének vezetője és három oktatója is részt vett.

A konferencia témája széles körű volt. A marketing, a menedzsment, pénzügy, fogyasztói magatartás, turisztikai és kiskereskedelem kutatás, a divat, innováció, közgazdaságtan szakembereinek eredményei, gondolatai cseréltek gazdát a három napos rendezvényen.

A konferencia egyik célja, hogy nemzetközi környezetben különböző tudományos, szakmai megközelítések és viták legújabb fejlesztései a napvilágra kerüljenek, illetve, hogy szakemberek megvitassák, megvitathassák a fogyasztói magatartás és a kiskereskedelemi elmélet és gyakorlat közötti kapcsolatot a mai, folyton és nagyon gyorsan változó üzleti szférában.

A másik célja az, hogy fiatal tudósok, Ph.D-hallgatók bemutathassák a nemzetközi szakmának a kutatásaikat, és együtt gondolkodhassanak az aktuális problémákon, tanácsot kapjanak, hogyan folytassák munkájukat, illetve gyümölcsöző kapcsolatokat alakíthassanak ki annak érdekében, hogy szakmai és tudományos munkájukat magasabb színvonalon tudják végezni a jövőben.

A részvevők, előadók között találkoztunk német, svájci, osztrák, dél-afrikai, amerikai, thaiföldi, lengyel, cseh szakemberekkel. Egy-egy napon párhuzamosan délelőtt és délután is hat-hat szekcióban cseréltek gazdát a tudományos gondolatok. A győri delegáció tagjai magas színvonalú előadást tartottak angol nyelven a jelentős magyar idegenforgalmi termékek specialitásairól, illetve a turisztikai menedzsment feladatairól a Kisalföldön. Az előadások témáját nagy érdeklődéssel fogadták a konferencia résztvevői. A hallgatóság nagyon sok kérdést tett fel a magyar szakembereknek. Magyarország, Győr, illetve az Apáczai-kar felkeltette a nemzetközi konferencia közönségének érdeklődését.

Domán Gabriella, Happ Éva, Husz Anikó, Dr. Darabos Ferenc

A tudományos munka mellett egyéb programok is színesítették a konferencia napjait. A tudományos, a kulturális és a történelmi tapasztalatok mellett különleges gasztronómiai élményekkel is gazdagodtunk.

Résztvevők:
Dr. Darabos Ferenc Ph.D intézetvezető, tanszékvezető NYME-AK Turizmus Intézet Idegenforgalmi Tanszék
Happ Éva adjunktus, NYME-AK Turizmus Intézet Idegenforgalmi Tanszék
Husz Anikó adjunktus, NYME-AK Turizmus Intézet Idegenforgalmi Tanszék
Domán Gabriella intézeti munkatárs, NYME-AK Turizmus Intézet Idegenforgalmi Tanszék

Domán Gabriella NYME-AK

KOMMUNIKÁCIÓ NYELVI AKADÁLYOK NÉLKÜL

- Milyen is volt az intenzív nyelvi workshop?

Azt mondják, minél több nyelven beszélsz, annál többet érsz. Ez így igaz, hiszen manapság nagy jelentősége van a nyelvtudásnak, főleg, ha az ember az idegenforgalom területen szeretne érvényesülni. A német és az angol nyelv ismerete már-már alapvetőnek számít, s ezek mellett nem árt, ha az ember egy harmadik nyelven is beszél.

Turizmus- vendéglátás szakos hallgatóként én is nagyon fontosnak tartom a nyelvtanulást. Azt gondolom, fontos, úgy elsajátítanunk egy idegennyelvet, hogy azt a megfelelő szinten tudjuk használni, és ne okozzon gondot, ha meg kell szólalnunk az adott nyelven. Igyekszem kihasználni minden olyan alkalmat, ami a nyelv tanulására és gyakorlására ad lehetőséget. Ezért jelentkeztem az EdTWIN-program által meghirdetett intenzív nyelvi workshopra.

A második félév során vettem részt ezen a tanfolyamon német nyelvből. A jelentkezési lapon saját megítélésünk szerint nyilatkoztunk nyelvtudásunkról. Ez alapján két csoportra osztottak minket.

Az órákat tömbösített formában tartottuk, hétvégenként pénteken és szombaton. Néha egy kicsit megerőltetőnek bizonyult 4, vagy akár 8 órán keresztül koncentrálni. Ilyenkor a tanárnő könnyedebb, játékosabb feladatokkal próbált felrázni minket.

A tanfolyam elsősorban a szakmai nyelvvizsgára készített fel minket. Végigvettük a turizmus fajtákat és azokat a témaköröket, amik a nyelvvizsgán is előfordulhatnak. Az órák meglehetősen változatosak voltak, többféle feladattípust is gyakoroltunk. Oldottunk meg nyelvtani feladatokat, olvasás és hallás utáni szövegértéseket, írtunk levelet, szituációkat játszottunk el.

Nagyon sok hasznos szót és kifejezést tanultam. Azt hiszem, főleg szóban fejlődtem, hiszen itt mindenki kibontakozhatott. Tapasztalatom szerint sokkal aktívabbak voltunk, mint az órákon, feloldódtak a gátlások, nem féltünk megszólalni. Mindenki kivette a részét a feladatokból, mindenkinek volt hozzáfűznivalója a témákhoz.

A program várva várt csúcspontja a bécsi kirándulás volt. Először az ottani EdTWIN Irodába mentünk, ahol anyanyelvi tanár foglalkozott velünk. Kis csoportokban dolgoztunk, először a bécsi nevezetességeket vettük sorra, aztán egy kisfilmet néztünk a „Naschmarkt-ról", végül pedig az osztrák szlenggel ismerkedtünk.

Ezután szabadprogram következett, ahol mindenki úgy oszthat-

ta be az idejét, ahogy csak akarta. A tanárnőtől azt a feladatot kaptuk, hogy készítsünk interjút a helyiekkel, szeretnek-e Bécsben lakni, mit szeretnek benne a legjobban.

Útnak indultunk tehát, egészen a Stephansdom-ig elmentünk, láttuk a Museums Quartier és jártunk a Mária Terézia téren. Útközben beültünk egy hangulatos kávézóba és megkóstoltuk a híres bécsi Sachertorte-t. Ami az interjút illeti, beszélgettünk egy fiúval, aki barokk ruhát viselt és egy komolyzenei koncertre invitált bennünket. Megtudtuk a diáktól, hogy van egy magyar királyról elnevezett szálloda a városban, csak épp azt felejtettük el megkérdezni, hogy miért szeret Bécsben lakni.

Nekem személy szerint nagyon tetszett a város, a gyönyörű épületek, a gondozott és tiszta parkok, kávéházak tömkelege és üzletek sora. Az emberek olyan boldognak és kiegyensúlyozottnak tűntek, teljesen más ott a légkör. Ahogy az utcán sétáltunk azt vettük észre, hogy rajtunk kívül senki sem siet.

Örülök, hogy részt vehettem ezen a tanfolyamon. Nagyon szép élmény volt számomra, nemcsak a nyelvtudásomat fejleszthettem, hanem egy fantasztikus kiránduláson is részt vehettem, és mindez egyetlen forintomba se került. Bátran ajánlom a kurzust mindenkinek, tényleg nagyon jó lehetőség, nem szabad kihagyni.

Daróczi Gabriella
NYME-AK
Turizmus-vendéglátás szakos hallgató

SZÍNES MESEVILÁG KENGURUKBÓL

Mókás tekintetű, pihe-puha kenguruk várták az érdeklődőket a Benedek Elek Pedagógiai Kar tanácstermében május 4-től 11-ig. A közel száz, kézzel varrt játék állatkát az I. évfolyamos óvodapedagógus hallgatók készítették „A játék pedagógiai feltételei" című tantárgy keretében. Dr. Hartl Éva egyetemi docens, a tantárgy oktatója elmondta, mindig nagy várakozás előzi meg a tanév végi játékkiállítást, ugyanis az az elmúlt években is kiderült, hogy a hallgatói kreativitás nem ismer határokat. Idén is egyféle szabásminta alapján készültek az alkotások, ám végül mind más és más karaktert kapott. Az óvodás látogatókat már a május 4-i megnyitón lenyűgözte a kalóz, balerina, repülő pilóta és focista kengurukból felvonultatott színes mesevilág.

S.T.J.

Közel száz kengurut készítettek a benedekes hallgatók - az ovisok nem kis örömére

IDÉN IS FÉLÁRON A SZIGETEN A MEEX-SZEL!

Szólj a haveroknak, az évfolyamtársaknak és mindenkinek, aki rendelkezik érvényes diákigazolvánnyal és IRÁNY A SZIGET! Minél többen vagytok, annál nagyobb kedvezményben részesültök. Idén minden visszatérő SZIGET FAN, aki tavaly is MEEX-es jeggyel jött Sziget fesztiválpólót kap ajándékba. Hogy ezt a kedvezményt megkaphasd, a tavalyi e-mail címeddel kell jelentkezned.

Hogyan is működik?

Hozz létre egy csapatot, vagy csatlakozz egy már létezőhöz! A kedvezmény 11 főtől indul, de ne aggódj, ha még nem vagytok ennyien, mert folyamatosan csatlakozhatnak a csapatodhoz újabb és újabb tagok a csapatnév és a csapatkód megadásával! A létszámtól függően különböző mértékű kedvezményeket kaphattok, de amiért mindenképpen érdemes hajtani a 36 fő után járó 50%-os kedvezmény és az ingyenes heti ottalvós SZIGET bérlet, mely érvényes a 0. és a -1. napra is.

A neten folyamatosan nyomon követhetitek, hogy áll a csapatotok, kik jelentkeztek hozzátok.

KEDVEZMÉNY KATEGÓRIÁK:

11-16 fő: 20% a csapatnak, 30% a szervezőnek
17-25 fő: 30% a csapatnak, 40% a szervezőnek
26-35 fő: 40% a csapatnak, 50% a szervezőnek
36-65 fő: 50% a csapatnak, 1 db ingyen SZIGET hetijegy a szervezőnek
66-75 fő: 50% a csapatnak, 1 db ingyen SZIGET hetijegy és 1 db ingyen VOLT fesztiválbérlet a szervezőnek
76 fő esetén: 50% a csapatnak, 1 db ingyen SZIGET hetijegy és 1 db ingyen BALATON SOUND bérlet a szervezőnek (igény esetén a BALATON SOUND bérletet VOLT bérletre cseréljük)

Figyelem: a csapatlétszámba csak a befizetett emberek számítanak bele!

Ki vehet részt az akcióban?

Aki:
- a 2011. augusztus 10-15. között megrendezendő SZIGET Fesztiválra heti ottalvós vagy hazamenős bérletet kíván váltani
- 17. életévét betölti 2011. augusztus 8-ig
- érvényes, Magyarországon kibocsátott diákigazolvánnyal rendelkezik
- idén már nem rendelkezik érvényes diákigazolvánnyal, de tavaly részt vett a MEEX Diákprogramban
- az online jelentkezés során a valóságnak megfelelő, hiánytalan adatokat ad meg

FIGYELEM! Felhívjuk figyelmeteket, hogy a kedvezményes jegyeket sajnos nem lehet üdülési csekkel fizetni!
További hasznos információ, részletes felvilágosítás:
www.sziget.meex.hu

(x)

HUSZONHÁROM „DIÁK TUDÓS" VETEKEDETT AZ ELSŐSÉGÉRT

Középiskolás diákokat szólított meg és inspirált kutatásra a Benedek-kar a „Tudomány tanulása, tudós diák - diák tudós" pályázat meghirdetésével. A május 10-i eredményhirdetéskor kiderült, hogy a 23 pályázó közül az első helyezést, és ezzel az ajándék laptopot Németh Róbert, a soproni Széchenyi Gimnázium diákja érdemelte ki.

Különböző témakörökben lehetett nevezni a Benedek Elek Pedagógiai Kar „Tudomány tanulása, tudós diák - diák tudós" középiskolás diákoknak meghirdetett SLC (Science Learning Center) pályázatra. A pályázat a TÁMOP „Science without borders" - „Tudás határok nélkül" Tudásdisszemináció a Nyugat-magyarországi Egyetemen című projekt keretében valósult meg. A kar több szempontból is fontosnak tartotta ezt a rendezvényt. Egyrészt az oktatás, a kutatás és a fejlesztés egy felsőoktatási intézmény életében stratégiai feladat, másrészt a program révén megvalósult a Benedek-kar által kiemelt fontosságúnak tartott tehetséggondozás és a fiatalok kutatásba való mielőbbi bevonása, miközben a szervezők azzal is szembesülhettek, hogyan látják a világot a tizenéves diákok.

Az előzetesen meghirdetett témakörökkel (Hogyan készítsünk kreatív játékot? - Mit játszottak nagyszüleink? - Gyermekkorom szép emléke. - Régi fotók üzenete. - A harmadik évezred iskolája. - Nézd, halld, érezd - az én fotóalbumom! - Kreativitás és én. - Médiával, médiáról neked. - Én így tanítanék.) sikerült alkotásra ösztönözni a középiskolásokat, és szép számmal érkeztek pályamunkák az ország egész területéről. Pályázni esszével, kreatív írással, poszterrel, portfólióval, makettel, fotóalbummal vagy kisfilmmel lehetett. A kutatómunkához, az elképzelések megvalósításához pedig egyetemünk oktatói és a középiskolai tanárok adtak segítséget a diákoknak.

A pályázatot lezáró „mini" konferenciára és ünnepélyes eredményhirdetésre május 10-én délután került sor, a Benedek-kar Brunszvik-termében, ahol Dr. Varga László egyetemi docens köszöntötte a megjelenteket. Majd a pályázók, korukat meghazudtoló magabiztossággal és érettséggel mutatták be írásbeli munkáikat, kísérő tanáraik, családtagjaik és az egyetemi oktatók előtt.

A rövid előadásokat követően Dr. Simon Tamás oktatási dékánhelyettes nyújtotta át a pályázat ajándékcsomagjait minden egyes résztvevőnek. Az eredményhirdetéskor pedig kiderült az is, hogy a sok szép pályamunka alkotói közül kik szerezték meg az első helyezéseket. Nagy volt az izgalom a pályázók között, hiszen értékes díjak vártak gazdára. Az első helyezett laptopot, a második digitális fényképezőgépet, a harmadik pedig egy MP4 lejátszót kapott. A különdíjasok szép és tartalmas könyveket, albumokat nyertek.

A középiskolás diákok meglepő érettséggel és felkészültséggel prezentálták kutatómunkáikat

Az eredményhirdetés után egy kis kiállításon megtekinthetőek voltak a pályamunkák, és a beérkezett fotókból, kisfilmekből készült összeállítás is többször lepergett az érdeklődők szeme előtt. A programot lezáró fogadáson a diákok, szüleik és felkészítő tanáraik kötetlenül beszélgethettek tapasztalataikról a Benedek-kar oktatóival, és bizony több beszélgetésen is elhangzott: a pályázat kedvet ébresztett a diákokban ahhoz, hogy a későbbiekben a Benedek-kar hallgatóiként folytassák kutatási tevékenységeiket.

S. Takács Judit
PR-munkatárs

Díjazottak:

I. NÉMETH RÓBERT:
Iskola: Széchenyi István Gimnázium (Sopron)
Felkészítő tanár: BAZSÓNÉ NAGY GABRIELLA
A pályázat témaköre: Régi fotók üzenete

II. BECSKA DÓRA
Iskola neve: Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola (Sopron)
Osztályfőnök neve: SZITTNER ÁGNES
A pályázat témaköre: Én így tanítanék - Játszóház és táncház a XXI. században -"Itt ül egy kis kosárba..."

III. SCHMIDT BÁLINT
Iskola: Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium (Győr)
Felkészítő tanár neve: CSONKA ISTVÁN
A pályázat témaköre: Nézd, halld, érezd - az én fotóalbumom!

Különdíjasok:

CSEPREGHY ANDRÁS
Iskola: Széchenyi István Gimnázium (Sopron)
Felkészítő tanár: BAZSÓNÉ NAGY GABRIELLA
A pályázat témaköre: Médiával, médiáról neked
KESZEI LÁSZLÓ
Iskola: Handler Nándor Szakképző Iskola (Sopron)
Felkészítő tanár: nincs
A pályázat témaköre: Nézd, halld, érezd - az én fotóalbumom!
KRAJCZÁR ZSÓFIA
Iskola: Kanizsai Dorottya Gimnázium (Szombathely)
Felkészítő tanár: KOCSISNÉ KÖRMENDI KLÁRA
A pályázat témaköre: „Én így tanítanék" - Projektpedagógia és Kooperatívitás, azaz a hatékony tanítás alapjai"

„CSAK TISZTA FORRÁSBÓL..."

– tanulás a művészetek nyelvén

Rendhagyó drámaórára hívták közönségüket a Benedek Elek Pedagógiai Kar tehetséges hallgatói május 17-én este. Előadásukban egészen egyedi módon, a mozgásművészet, kreatív tánc és árnyjáték egyvelegében éledt újjá Bartók: Cantata Profana című műve.

A NYME-BPK Benedek Tehetségpont megnyerte az NTP-OKA-XXII. „A felsőoktatási intézmények karain és tanszékein működő, tehetséggondozó műhelyek és a tudományos diákköri tevékenység keretében működő kutatóműhelyek támogatása" című pályázatot.

A pályázatból megvalósuló produkció Babos Ágnes és Dr. Józsa Éva művésztanárok közös munkája volt, melyet 2011. május 17-én este, tehetséges hallgatók közreműködésével mutattak be a Benedek Elek Pedagógiai Karon.

A művészi estet a pályázat szakmai felelőse, Dr. Bodnár Gabriella egyetemi docens nyitotta meg. Beszédében hangsúlyozta, hogy a felsőoktatásban a tehetséggondozás mindig tanár-diák, oktató-hallgató interaktív kapcsolatának eredménye.

A program első részében Babos Ágnes művésztanár 30 egyetemi hallgatóval közösen készített magyar falu terepasztalát és a fölötte lengő, batikolt csodaszarvast tekintették meg az érdeklődők. Ezt követően Dr. Józsa Éva rendhagyó drámaórájára került sor, kreatív játék és alkotó gondolatok megjelenítésén keresztül.

Bartók Béla: Cantata Profana című műve szolgáltatta az alapot, A kilenc csodaszarvas történetének öt szakaszból álló színreviteléhez. A nézők elsőként a zenét hallhatták, amit vetített erdélyi tájképek tettek még hatásosabbá, majd Bartók Béla hangján csendült fel A kilenc csodaszarvas regéje.

„A lábuk nem lép
Tűzhely hamujába,
Csak a puha avarba.
A szájuk többé
Nem iszik pohárból,
Csak a tiszta forrásból."

(A kilenc csodaszarvas – részlet)

Ezt követően a hallgatók adták elő a történetet, kiegészítve a tánc és művészi mozdulatok dinamikájával. Végül árny- és sziluettjáték tette fel az előadásra a koronát.

Mindezzel a bartóki üzenet átadásán túl egy új tanítási módszer bemutatása is célja volt a darab rendezőjének, Dr. Józsa Éva egyetemi docensnek. A pályázati forrásból megvalósuló előadás egy hónapos előkészülete közben, a hallgatók a tankönyvi anyagon túllépve maguk is alkotókká lettek. Ötleteik, kitalált mozdulataik beépültek a műbe. Dr. Józsa Éva elmondása szerint, a kilenc csodaszarvassá változott fiú története attól vált igazán a hallgatók sajátjává, hogy eltáncolták, elmesélték, eljátszották. A felkészülés alatt először csak zenét hallgattak, erre építették a képi megjelenítést és az előadásmódot. Ezáltal a tanulás olyan lehetőségével ismerkedhettek meg a szereplők, mely nem csak az intellektust, de az érzelmeket is felvillantotta.

Az előadást követően együtt örült a sikernek a két művész: Dr. Józsa Éva (balra) és Babos Ágnes

A hallgatóknak rendkívül tetszett a tanulási módok ezen újfajta megközelítése.

– Izgalmasan teltek a próbahetek. Érdekes volt látni és megélni, ahogy elszakadtunk a tankönyvektől, ahogy a kreativitásunk kiteljesedhetett és a tanárnő segítségével beleolvadhatott az alkotói folyamatba – vélekedett Károlyi Szabina sajtótechnikus hallgató, a darab egyik szereplője.

A pályázat egyik legnagyobb hozadéka volt, hogy lehetőséget adott a művész tanároknak a közös munkára, illetve a tehetséges hallgatókkal való együttmunkálkodásra, és arra, hogy közönség előtt is bizonyíthassák közös alkotói folyamatuk eredményességét.

Dr. Bodnár Gabriella egyetemi docens
és S. Takács Judit PR-munkatárs

A rendhagyó drámaóra tehetséges hallgatóknak adott bemutatkozási lehetőséget

EMLÉKHELY SELMECEN

Volt GEO-s diákok egy csoportja – saját elnevezés szerint „Kemény mag" – a selmecbányai diákhagyományok lelkes hívei és támogatói 1997 óta minden évben ellátogatnak az ősi Alma Materhez, hogy tisztelegjenek a régi selmecbányai Akadémia ennyi évtizednyi távolságból is misztikus, sugárzó szellemisége előtt.

Úgy tartják és gondolják, hogy jó együtt sétálgatni, beszélgetni és egy kicsit lelkileg feltöltődni a régi falak között. Készítettek már saját daloskönyvet a csapat tagjainak kedvenc nótáiból, korsókat a találkozók emlékére, megemlékeztek neves évfordulókról, születésnapokról. A baráti társaság tavaly egy újabb komoly döntést hozott. Mivel a társaság két tagja (Hornacsek István a. Naszluhác és Prepok László a. Lombrágó) is az égi sörmezőkről nyújtja korsóját felénk, úgy határoztak, EMLÉKHELYET LÉTESÍTENEK abból a célból, hogy a szeretett városban legyen egy olyan pont, ahol mindig együtt lehetnek mind a még élő és a már eltávozott cimborák. Az emlékhelyet a selmecbányai úri temetőben, a 2010-ben megváltott sírhelyen alakították ki. 2011. május 6-án délután ezen a helyen egy mészkőből faragott emlékkövet állítottak fel. Az emlékkő az első szintezési hálózat főalappontjainak kicsinyített mása, melyre a földmérő, a bányász és az erdész szakok jelvényei kerültek bevésésre. A földmérő címer alatt beépített magassági jegy a szakmaiságot hivatott szimbolizálni. Az emlékkő alatt egy fém hengerben a felállítás napján megjelent székesfehérvári, selmecbányai, illetve néhány országos napilapot, a Geodézia és Kartográfia folyóirat egy példányát, valamint pénzérméket helyezték el. A fém henger felett az a márványtábla van, amelyre a két elhunyt társ nevét vésték fel. Ugyancsak elhelyezésre került a már említett daloskönyv és egy, az első selmeci (1997-es) kirándulásuk korsója, amit minden résztvevő „aláírt". Az alapítók megállapodtak abban, hogy a már eltávozott és a majdan eltávozó cimborák neveit haláluk után egy rézlemezre gravírozva az emlékkő alatt elhelyezik. Szándékuk szerint az „EGYÜTT VAGYUNK" felirat örökké összeköti az alapítókat egymással és a selmecbányai múlttal, melynek szinte megmagyarázhatatlan ereje, vonzása hozza őket ide minden évben.

Az alapításról készített alapító levelet a résztvevők aláírásukkal hitelesítették.

A „Kemény mag"-túrák mindig nagyon jó hangulatúak, egymást sokat ugratják, azaz mindig vidámak, jól érzik magukat. Így volt ez az emlékkő felállítása közben is, de az avatási ceremónia (rövid megemlékező beszéd, a Főhajtás a túlvilágra dal eléneklése) alatt érezhető volt az a szavakba nehezen foglalható feszültség, bizsergető érzés, meghatódottság, hogy most valami olyan történt, ami talán örök, aminek komoly súlya van. Itt olyan valami született, ami méltó emléket állít a földmérő társadalomnak, az elődöknek és utódoknak egyaránt. Bízunk benne, hogy ez a hely „biztos pont" lesz mindannyiunk számára, az ide kiránduló földmérők és más testvérszakok, egyesületek az eddig megkoszorúzott sírok mellett jövőre már ide is elhelyezik a megemlékezés virágait.

Személy szerint nekem nagy megtiszteltetés volt, hogy részese lehettem ennek az eseménynek, és én is aláírhattam az alapító levelet.

Dr. Engler Péter

Ez a hely „biztos pont" lesz mindannyiunk számára

GEO-S DIÁKNAP SZÉKESFEHÉRVÁRON

Idén májusban első alkalommal rendezték meg a GEO-s Diáknapok rendezvényt a Geoinformatikai Karon, amely remélhetőleg a jövőben hagyománnyá válik Fehérváron.

Már régóta szerepelt a tervek között, hogy legyen egy olyan nap a GEO-n, amely a tanárokat és a hallgatókat is egyaránt megmozgatja. Mivel az elmúlt hónapokban tartott Saláta Futballbajnokság selejtezői nagy érdeklődés mellett zajlottak, ezért kézenfekvőnek tűnt, hogy a döntőt és a GEO-napot egyszerre rendezzük.

Már délután elkezdődtek a főzőverseny előkészületei, hogy az esti mérkőzésekre elkészüljön a bográcsokban a pörkölt. A versenyen két csapat mérte össze tudását: a tanári főzőcsapat Mélykúti Gábor dékán úr vezetésével és a hallgatók csapata.

Vidám színfoltja volt a napnak, mikor az internetnek köszönhetően sikerült élő videokapcsolatot teremteni a jelenleg Kínában oktató Végső Ferenc tanár úrral, aki élménybeszámolót tartott a kínai egyetemről, és igencsak sajnálkozott, hogy nem tölthette velünk a jó hangulatú délutánt.

Estefelé három csapat nevezett be az akadályversenyre, melynek során olyan feladatokat kellett megoldani a játékosoknak, amelyek valamiképpen kapcsolódnak az egyetemhez: vízrendezést, erdészeti munkákat, kitűzést. Természetesen a versenyen a gyorsaság és az ügyesség volt a legfontosabb.

Este 6 órakor vette kezdetét a Saláta Bajnokság döntője, amelyen az előzetes selejtezők eredményeképpen a „Papírtotyák", és a „Novák és a Makukák" csapata játszhatott egymással. A döntő kezdőrúgását

Szurkolók lelkes csapata (Fotó: Dobos Dániel)

Engler Péter dékánhelyettes úr végezte el. A meccs végeredménye 7:3 lett a „Novák és a Makukák" csapat javára, így ebben az évben ők lettek a Saláta-vándorserleg tulajdonosai.

Az izgalmas mérkőzést követően a „Lányok párharca" következett, ahol fociban, és kézilabdában mérték össze tudásukat a GEO-s lányok.

Talán a nap legjobban várt meccse a tanárok és végzős diákok rangadója volt. Az első félidőben még a hallgatók álltak nyerésre, de a második félidőben kiegyenlítette a mérkőzést a tanárok csapata. A meccset a büntető rúgások döntötték el a diákok javára, a közönség izgalmas pillanatokat élhetett át szurkolás közben.

Az este zárásaként kiosztották a díjakat, és elkészült a vacsora is a bográcsokban. A zsűri hosszas kóstolgatás és alapos értékelés után a tanár csapat pörköltjét ítélte ízletesebbnek, de a hallgatók bográcsa is hamar kiürült.

Köszönet mindazoknak, akik hozzájárultak a nap sikeréhez. Tanárok és hallgatók egyaránt jól érezték magukat az első alkalommal megrendezett GEO-s Diáknapon. Szeretnénk, ha nem csak egyszeri esemény és szép emlék maradna ez a valóban hangulatos délután.

Szabó Tibor

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS A GEO-N

Az országos rendezvény ötlete debreceni hallgatóktól ered, mely kezdeményezéshez a Nyugat-magyarországi Egyetem minden kara csatlakozott. GEO-s hallgatók és dolgozók a főépület mögött található parkot virágosították, a kollégium udvarát takarították.

A lelkes csapattal a campus kertjében az avar összetakarításával kezdtük a munkát, azután pedig különböző színes virágokat ültettünk ki a kertben kialakított ágyásokba, sziklakertekbe.

A tél folyamán jelentős mennyiségű természetes hulladék halmozódott fel kollégiumunk udvarán, melynek összetakarítását is a program keretében oldottuk meg.

Szerencsére sok hallgató szívügyének érezte a kollégium környezetének szebbé tételét. Ennek eredményeként közös munkával, jó hangulatban összegyűjtöttük a szemetet, az ősszel lehullott leveleket és a tavaszi metszés „maradványait" is.

A külső megjelenés fontossága érdekében a rendezett udvarhoz tartozó kerítést elkezdtük újrafesteni, valamint a bejáratokat balkonvirágokkal díszítettük.

Sok hallgató érezte szívügyének a kollégium környezetének megszépítését

A szép környezetnek és a jó időnek köszönhetően a munkálatok óta több hallgató és dolgozó látogatja ezeket a közös területeket.

Ezúton is köszönjük a résztvevők lelkesedését, és bízunk benne, hogy az ápolás feladataiban is mindenki aktívan kiveszi a részét.

Báger Szabolcs
Fotó: Dobos Dániel

GONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN – NÉPSZERŰ SZEMINÁRIUM-SOROZAT A TTK-N

A gyógyszerek hatásai és mellékhatásai – a gyógyszerfejlesztés, mint tudományág címmel dr. Vereczkey László, a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Kutatóközpont munkatársa tartott előadást a Természettudományi Kar (TTK) Földrajz és Környezettudományi Intézet Gondolatok a könyvtárban című szemináriumsorozatának (e félévben) utolsó rendezvényén.

A sorozat immár több félévben kínált programokat oktatóknak, hallgatóknak egyaránt.

A szemináriumsorozat keretében a tavaszi szemeszterben is érdekes előadásokat hallgathattak meg az érdeklődők, hazai és külföldi szakemberektől egyaránt.

Christoph Dellago, a bécsi egyetem professzora például a kristálygócok képződéséről beszélt. A fizika fakultás dékánja a fázisátalakulás mechanizmusát és kinetikáját vizsgálja az átmeneti útvonal mintavételezésének módszerével. Előadásában kitért arra, hogy a kis rendszerekben – amilyenek például a CdSe nanokristályok – hogyan lehet az átalakulás sebességét meghatározni az általa kidolgozott számítógépes szimulációs módszerrel, az időskálák jelentős eltérése ellenére.

Günter Maresch, a Salzburgi Egyetem professzora a manapság divatos e-learning bevezetéséről és ennek Ausztriában, valamint Dél-Afrikában szerzett tapasztalatairól osztotta meg gondolatait a hallgatósággal.

Kertész Vilmos, a Széchenyi István Egyetem docense Amerikában, az Oak Ridge National Laboratoryban tanulta meg a tömegspektrometriát. Előadásán elmondta, hogyan lehet az orvoslás szolgálatába állítani a módszert – például a gyógyszerek és bomlástermékeik nyomon követésével a szervezetben. Szót ejtett arról is, miképp működik egy ígéretes magyar szabadalom, az „onkokés". Megmutatta, hogy lehet az egydolláros bankjegyeken kimutatni a kokaint, vagy hogy milyen miniatűr tömegspektrométerrel ellenőrizzük majd néhány év múlva a sarki zöldségesnél, hogy valóban nem permetezték-e az eladásra kínált portékát.

Molnár Péter, a TTK oktatója Amerikában elkezdett agykutatásokról beszélt, egyebek mellett arról, hogy a Petri-csészében lévő neuronteny észet „megtanítható" akár egy vadászrepülőgép irányítására is.

2011. - „a kémia éve", ezért a szemináriumsorozat e szemeszterének utolsó előadásai kémiai és fizikai–kémiai témájúak voltak.

Kleinhappel Miklós

EMLÉKÜLÉS HAZAY ISTVÁN ÉS HOMORÓDI LAJOS TISZTELETÉRE

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építőmérnöki Kara, Általános- és Felsőgeodézia Tanszéke, Fotogrammetria és Térinformatika Tanszéke valamint a Magyar Tudományos Akadémia Földtudományok Osztálya 2011. április 28-án emlékülést és koszorúzást szervezett Hazay István születésének 110. és Homoródi Lajos születésének 100. évfordulója alkalmából.

Mindketten a XX. század földmérő társadalmának és az egyetemi földmérő képzésnek kiemelkedő személyiségei voltak. A szakmát ma oktató szinte valamennyi kollégánkat tanították, számos általuk írt könyv, egyetemi jegyzet, szakirodalmi cikk sorakozik polcainkon. Alakjuk meghatározó volt mindannyiunk számára. Szakmaszeretetüket jellemzi, hogy mind Hazay professzor úr, mind Homoródi professzor úr szinte élete utolsó napjáig nem tudott elszakadni a felsőoktatástól, míg egészségük engedte, bejártak az egyetemre. Mindketten méltán érdemelték ki a Magyar Tudományos Akadémia tagságát.

Az emlékülésre a Műegyetem központi épület Oltay-termében került sor, mintegy 80 fő részvételével. A hallgatóság soraiban helyet foglaltak: Tarlós István, Budapest főpolgármestere, a földmérő társadalom tagjai, az ünnepeltek egykori kollégái, munkatársai, hallgatói és a családtagjaik. A Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karát Mélykúti Gábor dékán, Udvardy Péter, Homoródi András és Dobos Dániel képviselték. Az emlékülést Lovas Antal, az Építőmérnöki Kar dékánja nyitotta meg.

Elsőként Radványi Balázs, egykori földmérő hallgató, Kossuth-díjas előadóművész, a Kaláka együttes tagja előadásában részletek hangzottak el Vörösmarty Mihály: Gondolatok a könyvtárban című versének megzenésített változatából. Ezt követően Bíró Péter akadémikus Hazay Istvánra, majd Detrekői Ákos akadémikus Homoródi Lajosra emlékezett. Ádám József akadémikus mindkettőjük munkásságát méltatta.

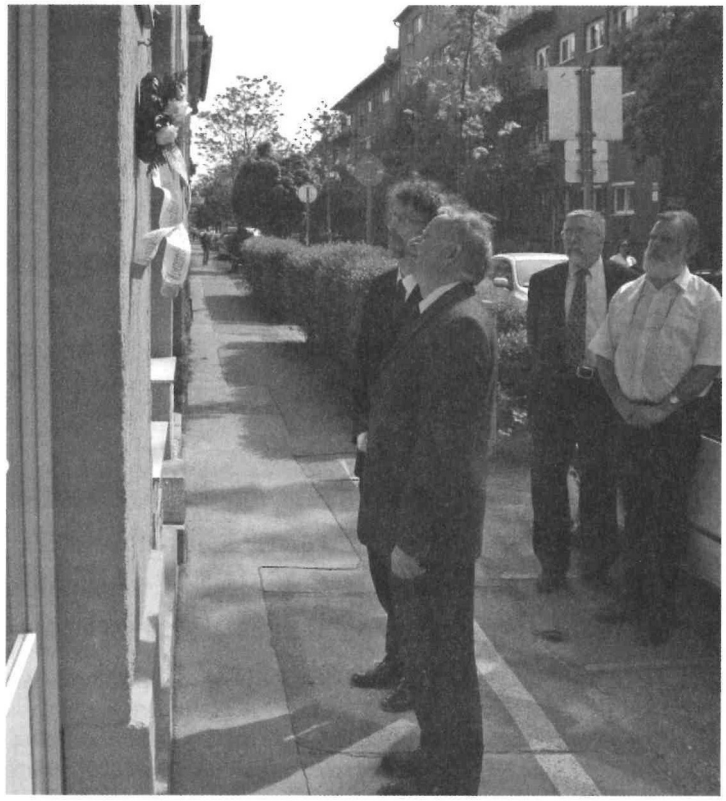

Homoródi Lajos emléktáblája előtt Barsi István a BME tanszékvezetője és Ádám József akadémikus

Tarlós István főpolgármester koszorúz Hazay István szobránál

A szóbeli megemlékezések után Lovas Antal a BME Építőmérnöki Kar dékánja felavatta a központi épület mfszt. 63. számú termet, melyet ezentúl Homoródi Lajos-teremnek neveznek.

Az emlékülést és a teremavatást követően a Műegyetem kertjében Hazay István mellszobrát koszorúzták meg az ünnepségen részt vevők, ahol a BME, a geodéziai intézmények és Budapest főpolgármestere, Tarlós István helyezték el koszorúikat.

Innen az ünneplő közönség átment Homoródi Lajos Bp., III. ker., Szőlő u. 23. alatti utolsó lakhelyéhez, ahol a tíz évvel ezelőtt elhelyezett emléktábláját először Barsi Árpád, a Fotogrammetria és Térinformatika Tanszék vezetője koszorúzta meg a tanszékek, az MTA és a geodéta szervezetek nevében, majd Budapest Főpolgármesteri Hivatalának munkatársai helyezték el a megemlékezés koszorúját.

Az eseménysorozat végén a család nevében Homoródi András, Homoródi Lajos fia mondott köszönetet a szervezőknek, az előadóknak és minden résztvevőnek.

Balázsik Valéria, Dr. Mélykúti Gábor

„ÍMHOL A FÖLD ALÁ MEGYÜNK…"

2011 tavaszán, a Mérnökgeodézia tantárgyban földalatti méréseket tanuló geoinformatikus hallgatókkal látogatáson voltunk a Márkus-hegyi szénbányában.

Az üzem az oroszlányi szénmedencében a Vértes hegység nyugati előterében, Pusztavám és Bokod falvak között helyezkedik el. Az eocén program keretében létesült Márkus-hegyi Bányaüzem kivitelezése 1976 tavaszán indult a lejtősakna munkálataival. Az üzem 1981. április 1-jén lépett termelésbe. Ma hazánk egyetlen működő mélyművelésű szénbányája.

A mintegy 400-500 m mélységű földalatti létesítményben eocénkorú barnaszén kitermelését végzik. A jelenleg művelt területen az előfordulás egytelepes kifejlődésű. A bánya méretére jellemző, hogy a nyitott vágathossz (a földalatti vágatrendszer összes hossza) több mint 50 km.

A külszíni kapcsolatot három függőleges- és egy lejtősakna biztosítja. A jövesztés széleshomlokú, hazafelé haladó, komplex gépesítésű, omlasztásos frontfejtéssel történik, a munkafolyamatok teljes körűen gépesítettek. A folyamatos feltárás és terület-előkészítés évi 8-9 km új vágat kihajtását igényli. A termékszállítás szalagpályákon, a segédanyag-szállítás függősínes vonatszerelvényekkel valósul meg.

A bányában termelt nyerssszén megfelelő méretre történő aprítása és az erőműnek szükséges homogenizálás, fűtőérték-beállítás – Európában egyedülálló módon – a föld alatt épített osztályozóban történik. A teljes szénfeldolgozási technológiai művet a környezeti hatások mérséklésére létesítették, s innen már minőségileg és mennyiségileg beállított termék kerül a külszínre, majd mintegy 12km összhosszúságú külszíni szalagpálya-rendszeren az Oroszlányi Erőműbe.

A lelkes csapatból csupán néhányan voltunk, akik jártunk már bányában, a többség nem tudta, hogy mire vállalkozik. Már a megelőző napokban aggódva kérdeztek a lenti körülményekről. Az első riadalom a függőakna közlekedési eszközénél, a kasnál keletkezett. Ez a „bányalift" lényegesen gyorsabb és kevésbé komfortos eszköz, mint amilyen liftekkel a külszíni világban találkozhatunk. A közel 500 m-es mélységbe érve a lenti járatrendszerben 7 km-t tettünk meg a frontfejtésig, ebből az út 2/3-át gumiszalagon. Ez sem mindennapi élmény. A kívánt konfekciómérettől eléggé eltérő munkaruházatunkban, kobakkal a fejünkön feküdtünk az alkalmi hullámvasúton, amin előttünk és utánunk a kitermelt szén is „utazott". Ennek persze erős nyomai látszottak rajtunk a felszínre érve, ami nem kis derültséget okozott, hiszen először mindenki a másikon vette észre a komoly mennyiségű szénport, majd a tükör előtt saját magán is. A bányajárást követően Buzás Péter, a Márkus-hegyi bányaüzem mérnöke, volt GEO-s hallgató bányatérképeken mutatta meg, hogy merre jártunk, hol és mit láttunk. Emlékül, névre szóló oklevelet kapott minden bányajárásban résztvevő.

A bányajárók csapata

A hazafelé út hangulatából ítélve mindenki vidám élményként emlékezik majd a nehéz napra. Nem így élik meg a mindennapi „leszállást" azok a bányászok, akik a lenti, nehéz körülmények között végzik munkájukat évtizedek (elődeiket tekintve évszázadok) óta. Ma már kevesen vannak, akiknek ez adja a kenyeret. A mindennapi küzdelem ellenére mégis reménykednek, hogy ezt az utolsó szénbányát még egy darabig nem zárják be.

Jó szerencsét!

Balázsik Valéria, Ágfalvi Mihály

(A bányalátogatásról készült fotók a színes belső borítón láthatók.)

ELŐSZÖR MUTATTAK BE MŰVÉSZETI ALKOTÁSOKAT A DIPLOMAVÉDÉSEN

A Benedek Elek Pedagógiai Kar Művészeti és Sport Intézetében idén először nyílt mód arra, hogy a nappali szakos óvodapedagógus hallgatók szakdolgozatuk mellett, annak kísérőjeként önálló művészeti alkotást is bemutassanak.

Ennek feltételeként tanulmányaik ideje alatt el kellett végezniük a Vizuális nevelés Tanszék által meghirdetett Képzőművészeti és kézműves specializáció tantárgyait (4-szer 2 félév, 6 szemeszterre elosztva), amelynek teljesítése diplomájukba hivatalosan is bejegyzésre kerül. Idén 14-en fejezték be sikeresen a specializációt, közülük 3-an választották az új lehetőséget és szakdolgozatukat önálló művészeti alkotással kísérték. Természetesen a dolgozatok témája szorosan kapcsolódott a műalkotásokhoz, azok alkotói folyamatát mutatta be, amely nem mellőzhette a történeti kutatások elvégzését és rögzítését sem.

Horváth Eszter, Regős Alexandra és Szalai Gyöngyi Mária a kézművesség témáját és gyakorlatát választva hozták létre alkotásaikat. Egy több ezer éves gyökerekkel rendelkező ékszertípus az úgynevezett „ékszer gallér" formakultúráját alapul véve készítették el a „mestermunkákat", Ősz Róbert adjunktus vezetésével.

Az alkotók a hagyományos szerkezeti megoldások mellett, számos önálló formai és technikai „trükköt" is bemutattak. Színhasználatukban az ékszer majdani funkcióját tekintették meghatározónak és irányadónak, ezért ennek alárendelve jelenítették meg a színharmóniát, meszszemenően figyelembe véve a színek szimbolikájából fakadó jelentéseket. Szép, ugyanakkor útkereső munkák születtek, minden esetben érezhető érzelmi töltéssel.

Eszter, Alexandra, Gyöngyi! Szép volt!

Ősz Róbert adjunktus

KITÜNTETÉSSEL MÉLTÁNYOLTÁK A VÖRÖSKERESZTES MUNKÁT

2011. május 4-én Győrben a Magyar Vöröskereszt 130 éves évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen kitüntették Molnárné Kiss Irént, a Kémiai Intézet főmunkatársát, a Nyugat-magyarországi Egyetem soproni karainak vöröskeresztes titkárát.

Az ünnepségen Molnárné Kiss Irén Habsburg Györgytől, a Magyar Vöröskereszt elnökétől kiemelkedő vöröskeresztes munkája elismeréseként a „Vöröskeresztes Munkáért kitüntetés" bronz fokozatát vehette át.

A kitüntetés kapcsán Molnárné Kiss Irénnel, a Nyugat-magyarországi Egyetem soproni karainak vöröskeresztes titkárával beszélgettünk.

-Mióta szervezel véradásokat?

-1977 óta dolgozom az egyetemen, 1996 óta szervezek véradásokat. Kezdetben kettő, most már három kar, az Erdőmérnöki Kar, a Faipari Mérnöki Kar és a Közgazdaságtudományi Kar hallgatóit ösztönzöm véradásra.

-Volt-e fejlődés az elmúlt években a véradás területén?

-Volt, és azt kell mondanom, a fejlődés szemmel látható, hiszen amíg a korábbi években évente két véradás volt Sopronban az egyetem területén, addig mára már négy alkalommal, három helyszínen vagyunk jelen.

-Soroljuk fel a három helyszínt!

-Az Ady Endre úti Régi Kollégiumról, a Baross úti kollégiumról és a Közgazdaságtudományi Kar aulájáról van szó.

-Mit üzensz a hallgatóknak?

- Kezdettől nagyon fontosnak tartom a megszólításukat, tudniuk kell, hogy nagy szükség van rájuk, a fiataloknál van ugyanis a legnagyobb esélye annak, hogy később is véradók lesznek.

-Miről szól a rendkívüli véradás?

-Tulajdonképpen nem közvetlen vérhiányt, hanem a vérkészlet csökkenését jelenti. Ha csökken a készlet, nehéz műtéteket tervezni. Emellett váratlan helyzetek, balesetek is előfordulhatnak. Ezért ilyenkor a Magyar Vöröskereszt azokhoz a területi szervezetekhez fordul segítségért, ahol nagyobb létszámra lehet számítani.

-Hova jut el a soproni campusban levett vér?

-Általában a megyében használják fel, rendkívüli helyzetben máshol a Dunántúlon.

-Mit jelent számodra a vöröskeresztes munka?

-A példamutatást tartom fontosnak benne. Rengeteg véradó oktatóval és dolgozóval büszkélkedhetünk, ami a fiatalokat arra ösztönzi, hogy ők is véradókká váljanak.

-Az elmúlt évben az országos felsőoktatási véradó versenyre is beneveztetek. Van-e már eredmény?

-2011. május 31-ig tart a megmérettetés, még nem tudjuk, hogyan szerepeltünk, júniusban fogunk visszajelzést kapni róla. Ezen a versenyen 2005-ben is indultunk, akkor nem hoztunk díjat, mi mégis nyereségként könyveltük el a szereplést, mert rengeteg új véradót sikerült toboroznunk.

-Gratulálunk az elismeréshez és kíváncsian várjuk a verseny eredményét.

Csiha Tünde Noémi

MILYEN A TELJES ÉRTÉKŰ DIPLOMA?

Kikre van szükségük manapság a munkaadóknak? Mely végzettséggel könnyebb az elhelyezkedés a munkaerőpiacon? Mit tegyen az, aki a diplomával a kezében nem talál azonnal munkát? A válaszokat, valamint az alternatívákat a múlt heti első SEK-állásbörzén kerestük, melyet a Karrier Iroda szervezett.

Angol nyelvtudás, szakmai tapasztalat, felsőfokú végzettség: e három dolog alapján mérlegelik a munkáltatók, ki a legalkalmasabb az adott munkakör betöltésére – vélte a megjelent cégek valamennyi képviselője.

A nap folyamán bemutatkozó előadást tartott a LUK Savaria Kft. és a Decathlon. A Vas Megyei Munkaügyi Központ a munkaerő-piacról, a START-kártyáról, valamint a külföldi munkavállalási lehetőségekről tartott tájékoztatást. Az egész napos börzén standot állított még az EURES, az Állásstart Magyarország Kft., az Allianz Hungária Zrt., a Human Matrix Személyzeti Tanácsadó Kft., a Humánia Kft., a Fürge Diák Iskolaszövetkezet, a Trenkwalder Kft., a HVG Kiadó Zrt., a WH Consulting Kft., a Vasi TIT, valamint az Önkéntes Centrum.

Az Allianz Hungária Zrt. jelenleg öt fő jelentkezését várja pénzügyi közvetítői, valamint biztosításközvetítői munkakörre. A társaság hálózatigazgatója, Mosonyi-Nagy Tamás kérdéseinkre válaszolva elmondta, az állások betöltéséhez alapkövetelmény az érettségi megléte, és előnyt jelent a közgazdasági képzettség. Ideális munkaerőnek a közgazdasági diplomával rendelkezőket említette, és azokat, akik saját kapcsolatrendszert építettek ki. Ami a munkavállalóknak a biztosítótársaságnál vonzó tényező lehet: van lehetőség a karrierépítésre, fél év munka után feljebb léphet a munkavállaló a ranglétrán.

Az angol és a német nyelvtudás alapkövetelmény, hangsúlyozták a többi között a Human Matrix Személyzeti Tanácsadó Kft. munkatársai is. Ami az álláslehetőségeket illeti, munkavállalásra a régióban leginkább a gépész-, minőségbiztosítási-, és villamosmérnököknek, és a műszaki szakembereknek, továbbá a műszaki menedzsereknek van esélyük – tudtuk meg. Sümegi Tímea tanácsadó szerint a bölcsész végzettséggel rendelkezők számára főként a logisztikusi, valamint a vevő-ügyfélszolgálati munkaköröket tudja ajánlani.

- „Azt látom, hogy az emberek tájékozatlanok a munkavállalással kapcsolatos kérdésekben, sőt, sokan nem tudják, hogy nyelvtudás nélkül nem számít teljes értékűnek a diplomájuk" – számolt be tapasztalatairól Kiss Gabriella, a Vas Megyei Munkaügyi Központ külsős munkatársa. „Előfordulnak érdekesebbnél érdekesebb esetek: nem egyedi például az, hogy az egyetemisták helyett a szülők érdeklődnek az álláslehetőségek iránt" – hallottuk. Kiderült még, hogy az önkéntes gyakorlat jelenleg nem bevett munkatapasztalat-szerzési mód, pedig a frissdiplomások legnagyobb része nem talál azonnal állást, éppen a munkatapasztalat hiánya miatt. Néhány hónap (akár önkéntes) gyakorlat után viszont jóval nagyobbak a lehetőségek.

Az állásbörzére számos egyetemista ellátogatott, közülük többen pozitívan nyilatkoztak a rendezvényről. „Végigjártam a standok többségét, mindenhol rendkívül segítőkészek voltak a közvetítők. Tanító–történelem szakos hallgató vagyok, és ugyan a börzén nem találtam egy potenciális állást sem, ennek ellenére bizakodó vagyok, remélem, hogy a diplomám megszerzése után el tudok majd helyezkedni ezzel a végzettséggel" – mondta el tapasztalatait a végzős Zsida Balázs.

Boros Ildikó

MŰVÉSZBEJÁRÓ A BÖLCSÉSZETTUDOMÁNYI KARON

A Bölcsészettudományi Kar Filozófia Tanszékének esztétika szakos hallgatói Nagy Anna, az Esztétika és Filozófia Intézeti Tanszék főiskolai adjunktusa vezetésével indították útjára Művészbejáró című sorozatukat, melynek célja, hogy közelebbről is megismerkedjenek a kortárs képzőművészettel, ellátogassanak az aktuális kiállításokra és a kiállított munkákon túl az alkotókat is szóra bírják.

A művészet segít kapcsolatot teremteni más országokkal – XII. Alpok-Adria Intergraf Biennálé a Szombathelyi Képtárban

A XII. Alpok-Adria Intergraf Biennálét először rendezték meg Szombathelyen. Bokányi Adrienn, a BTK III. éves szabadbölcsész hallgatója márciusban hívta egy szellemi kirándulásra az egyetem hallgatóit, hogy közelebbről megismerjék a friuli, a szlovén, a magyar, a stájer és a burgenlandi művészek munkáit.

A kiállításon elsősorban kísérleti grafikákat mutattak be, de ami igazán lényeges, hogy egy határokat átszelő tárlatról, együttműködésről van szó, melyet kétévente hívnak életre az Alpok-Adriai régió alkotóinak munkáiból. A kiállítás Eisenstadt után Magyarországra, Szombathelyre is elért. A XII. Biennálé magyar részvevői: Halas István, Klimó Károly, Schwerführer Dalm és Szántó István.

Matematika a művészetben is – Szipal Martin kiállítása

Zábráczki Anita III. éves szabadbölcsész hallgató áprilisban kalauzolta el a Művészbejáró program keretében a BTK diákjait abba a különös világba, melyet az Amerikában híressé lett magyar fotós, Szipal Martin és három tanítványa varázsolt a Szombathelyi Képtárba. A fotótárlat különlegessége és erőssége, hogy úgy alkot egyet, hogy közben benne minden egyes munka más és más. Mindegyik osztozik a geometrikusságban, a matematika mindenfelettiségében, a pontosságban, az eltalált pillanat okozta fenségességben, de úgy, hogy nem oltják ki egymást; a tanulók meg tudtak maradni a saját, szubjektív világuk határánál- ez az, amire a legbüszkébb Szipal Martin, aki szerint a hosszú élet titka a napi 1000 mg C-vitamin.

Széprekedés

Rasperger Dávid és Koller László munkái úgy alkotnak egészet, úgy fonákja az egyik a másiknak, hogy a két alkotó nem dolgozott együtt. Osztálytársak, padtársak voltak ugyan – innen a Padtársművészeti tárlat elnevezés. A BTK Interkulturális Tanulmányok Intézet Művészbejáró programja is élért a MMIK Médium Galériájába, hogy az egyetemisták egy izgalmas, a megnyitónál jóval személyesebb miliőben újra kapcsolatba kerülhessenek a művészekkel és munkáikkal, melyek jó része Szombathely monstrumait, a város jellegzetes épületeit húzza újra, miközben megmaradnak valahol az átkos kor és a 21. század nem is olyan távoli határán.

1+1=3 Körbejártuk a Művészfűrészt

Hol húzódik a határ művészet és hétköznapiság között? Kell-e, lehet-e a művészetnek haszna? Grubánovits Attila és Karácsonyi László művészete tulajdonképpen azon gondolkodik, hogy mi a művészet. Az MMIK kiállítótermében monogram jelzi, melyik munka kinek a keze és szellemi munkáját őrzi. Sokban hasonlítanak, óhatatlanul párbeszédet folytatnak egymással, motívumok vándorolnak az egyikből a másikba. Mindketten a játékos, gyermeki és kereső szemléletmód képviselői, miközben abból a miliőből emelnek be tárgyakat művészi szintre, melyben élnek. A Savaria Egyetemi Központ diákjai a megnyitó után egy héttel visszalátogattak a Művészbejáró elnevezésű programsorozatuk keretén belül, hogy találkozzanak a művészekkel, s hogy a „nagymama-tévék" nézőjévé lehessenek. A két kiállító munkáiból születik egy harmadik, vagy sokadik. Ahányan megnézzük, annyiszor lesz újjá, mássá, alakul a magunk képére.

Nagy Anna

Fotó: Szipál Martin és tanítványai katalógus

A MŰEGYETEM SOPRONI DIÁKJA A HÁBORÚ ÉVEIBEN

3. rész

A mai egyetemisták és általában mindegyikünk számára megszokott és magától értetődő a gyors kommunikációt lehetővé tevő technológia és a komfort. Ebből a kényelemből rátekintve különösen izgalmassá válik Hábel György vasdiplomás erdőmérnök írása, amelyben saját diákéveit idézi fel. Hűvösen tárgyilagos történetírás helyett emberi sorsok szövetéből vet fel, tesz láthatóvá szálakat. (A szerk.)

1940. október 7. (nekünk még békeév volt az első szemeszter), a második szemeszterben már 1941 húsvétján Szerbia megtámadásával beléptünk a II. világháborúba. (Jugoszlávia ugyanis a horvátok kiválásával megszűnt.) Megkezdtük az első szemesztert. Alapozó tantárgyainkat a bányász, kohász diáktársainkkal együtt tanultuk. A soproni kar nem egyetemi célra épült, hanem a Milleneum idején magyar honvéd katonai középiskolának. Amikor a Selmeci Főiskola Sopronba került (1919. március) a honvéd laktanyában kapott elhelyezést, s csak 1922-ben (születésem évében) cseréltek helyet. A „zögerek" mentek a laktanyába és a főiskola a mai épületekbe. A katonai főreál iskolát az USA légierődjei 1945-ben szőnyegbombázással teljesen elpusztították. A romok helyén a háború után szocreál lakótelep épült.

Dr. Thurner Mihály akkori polgármester hervadhatatlan érdeme, hogy Sopronba hívta és befogadta a Selmeci Főiskolát. Viszont Sopron az 1921. szeptember 8-i ágfalvi csata következményeként megmenekült a szeptember 9-i könnyű osztrák behatolástól és a város elfoglalásától. A főiskola akkori diákjai 3-4 éves frontszolgálat után tartalékos tisztekként nagy katonai tapasztalattal sikeresen vívták meg ezt a döntő ütközetet. Az ágfalvi csata és a decemberi sikeres népszavazás után a város összeforrt a főiskolával.

Dr. Walek Károly igazi professzori tekintélyt vívott ki

A katonai főreáliskola gyakorló és lovagló udvarát a Növénytani Tanszéket vezető dr. Fehér Dániel professzor tette nagy és szép botanikus kertté. A mai kép 1922-ben még nem volt ennyire üde. A katonai főreáliskola tantermeinek mérete szabta meg a felvehető főiskolás, műegyetemista diákok létszámát. A trianoni években ilyen gond nem volt, hiszen kevés volt a diák, de a Felvidék és Kárpátalja visszatérése után 1939 őszén hirtelen megnőtt a diáklétszám. Mi már a második nagy létszámú évfolyam voltunk és 124-en a matematika tanteremben, különösen pedig az ábrázoló geometriai teremben a rajzasztalok miatt csak szorosan fértünk el. Legfontosabb alapozó tantárgyaink a matematika és az ábrázoló geometria voltak.

A Matematikai Tanszék professzora dr. Walek Károly (1878. Pécs – 1952. Sopron) selmeci diák volt, bányamérnök és a Müncheni Tudományegyetemen a matematika doktora lett. A mi évfolyamunk idején 62 éves volt. Ősz hajával és fehér kecskeszakállával, nagy tudásával és jó fellépésével igazi professzori tekintélyt vívott ki magának. Szinte minden professzornak adtak a diákok becenevet, így Walekot a szakálla miatt „kecskének" becéztük. A professzor úr első előadásában bejelentette, hogy most áttekintjük a gimnáziumban tanult matekot, s a következő napon már rátérünk az egyetemi szintű, magasabb matematikára. Kissé megdöbbentünk, hogy mi vár ránk, miért olyan magasabb szintű az egyetemi matek és mitől lehet ilyen komoly tudomány. Professzor úr a fekete táblát fehér krétával gyorsan teleírta. Akkor még nem érvényesült a tudatos környezetvédelem, még nem zöld volt a tábla.

Nem a matek magasabb egyetemi színvonalával volt a bajunk, hanem se tankönyvünk, se jegyzetünk nem volt (más tantárgyakból se, valószínűleg Trianon nyomorúságából eredően). Fejünket ezért állandóan felemeltük és lehajtottuk, hogy a táblára írt képleteket és levezetéseket jegyzetelni tudjuk. Már a nyakunk is belefáradt a lemásolásba, de nem sikerült mindent pontosan leírnunk, pedig jó lett volna mindent jegyzetelni és megérteni. Tudtuk hogy a matek évfolyamunk rostáló tantárgya, itt dől el, hogy ki hagyja abba az egyetemet, vagy évvesztéssel ún. listás diák lesz. Emiatt - kivéve a matek tehetségeket - általános morgolódás volt. Csak a saját élményeimről írhatok, mások nevében nem, de tapasztalataim azért többségünkre általánosíthatók. Professzor úrnak volt egy híres megnyilatkozása: „Ha nem tudják az urak, menjenek el vasutasnak!" Ez persze szerintem a vasutasok lebecsülése volt, ha tréfásan is hangzott el, de 1949-1980 között a MÁV pályaépítési ágazatát az erdőmérnökök mentették meg, hiszen 45-en lettünk „vasutasok", s közülünk mind a három MÁV Nemzeti Vállalat főmérnöke erdőmérnök volt (Csutkay Jenő, Virágh Béla, Pammer László). Ezt a híres nótát sokszor elénekeltük sorsunkat kifigurázva a szakestélyeinken. Hogy az erdőmérnökök ellepték a MÁV-ot, az a kommunista diktatúra bűne volt, mert mindenki helyet cserélt. Így a MÁV-tól a pályamunkások zavarták el a mérnököket, az erdészettől pedig a favágók és a jött-mentek az erdőmérnököket. A MÁV 1949-ben, az első ötéves

tervben látott hozzá a háborús károk helyreállításához, a fejlesztéshez és ehhez alig maradt pályaépítő mérnöke.

Érdekes volt tapasztalni, hogy Walek professzor úr példaként sose említette a matek gyakorlati hasznosításait, hogy most csak a geodéziát említsem, ahol a sinus függvény nélkül nem lehet háromszögelést számítani vagy a sokszögmenetekből a koordinátákat vagy a földgömb koordinátáit kiszámítani, de hasonló a helyzet az út- és vasútépítési ív kitűzésében és sorolhatnám még bőven a többi lehetőséget. Ilyen példákkal nagyobb kedvet ébreszthetett volna a matek iránt. Persze egy baleknak nem szabad kritikai megjegyzést tenni, ez „életveszélyes" lett volna. A matematika felsőbbrendűségét azonban nem lett volna szabad annyira hangsúlyozni. A pedagógiai módszerek alkalmazásával több eredményt érhettek volna el. Mennyivel könnyebb lett volna a matek, ha van tankönyvünk vagy jegyzetünk és abból a diákok a vizsgán csak arra felelnének, amit ebből meg is tudnak tanulni. Megértem, hogy egy vizsgáztató professzornak ilyen nagy létszámú évfolyamot faggatni és sok gyenge feleletet lelkileg elviselni nem könnyű feladat. Az én időmben nem ismertük a tesztelléses vizsgáztatást, mindenkinek egyénileg a táblánál kellett szerepelnie. Írásbeli nem volt. Ezzel a módszerrel viszont az egyéniség fejlesztését is lehetővé tették, ami a későbbiekben jónak is bizonyult. Mai öreg fejjel, nagy élettapasztalattal azt tudom javasolni a jelenlegi tanári karnak, hogy szakmai kiemelkedő tudásukon kívül a pedagógiában is tanulják meg az alapelveket. A professzor egyéniségével és jó pedagógiai módszereivel tud hatni neveltjeire. Korom és élettapasztalatom alapján nagy tisztelettel ajánlom ezt a tanári kar szíves figyelmébe.

Későbbi gyakorlati életem során kezdtem csak észrevenni, hogy a matematika megváltoztatott, logikus gondolkodásra nevelt rá. A képleteket, a levezetéseket hamar elfelejtjük, de a megoldás a fejünkbe maradt, s akkor a logika alapján könnyen megoldhatjuk a ránk váró feladatokat.

Dr. Stasney Albert értette a hallgatók replikáit

Walek professzor urat tiszteltük és becsültük, de nem tartottuk jó tanárnak. Szerencsés volt azonban, hogy Kiss Ignác (1900-1969) soproni születésű vaskohómérnök volt a tanszék adjunktusa. Nem tudom, hogy a kohászaton kívül tanult-e pedagógiát, de tehetséges, kiváló tanár volt. Ő tartott pótoktatást a matekból és sokan lettünk a diákjai, de a többletórákért fizettünk. Szinte az egész évfolyam részt vett az ő esti pótóráin és ott tanultuk meg jól, amit professzor úrnál nehéz volt megemésztenünk. Akik részt vettek ezeken a pótórákon, nagy részük két év múlva, időben szigorlatozott. Kiss Ignác a háború után, amikor Walek professzor úr nyugdíjba ment, tanszékvezető lett. Meg is érdemelte. Mindig nagy szeretettel gondolok rá ennyi évtized után is, mert nélküle a továbbjutásom nehéz lett volna. Matematikából a második év (negyedik szemeszter) végén szigorlatoztunk. A növénytan és a talajtan volt a másik két szigorlati tantárgy.

Ábrázoló geometria. Ez a tantárgy legtöbbünk számára ismeretlen volt, az anyaországi gimnáziumokban nem tanították. Csak azok ismerték, akik a határrevízió során csehszlovákiai és romániai középiskolákból kerültek évfolyamunkra. Műszaki képzés viszont e nélkül elképzelhetetlen. Az ábrázoló geometriához nem csak ülőhely, de rajzasztal és asztali lámpa is kellett, ezért ebben a teremben nagy volt a zsúfoltság.

Aki otthonról nem hozott mérnöki eszközöket, a német gyártmányú körzőkészletet és tusfestéket Egervári Sándor Erzsébet utcai papírboltjában vehette meg. Ez a bolt a mai Közgazdasági Kar épülete mellett (akkor Megyei Pénzügyigazgatóság) a városban járva útba esett mindenkinek, ezért nagy üzleti forgalmat bonyolított le, és Egervári úr is e témában jártas, szimpatikus, intelligens kereskedő volt.

Az ábrázoló geometria professzora Stasney Albert fémkohómérnök, egykori selmeci diák (1889-1971), amikor évfolyamunkat tanította, 51 éves volt. „Staszi" jó előadó volt, szépen és ügyesen rajzolt a táblára. A gyakorlati rajzórákon mindig körüljárta a diákok rajzasztalait és szinte mindig csípős megjegyzéseket tett, meglehetősen „szabad szájú" volt. Hét évtized múltán sem felejtettem el: „Kollega úr! Úgy fogja azt a körzőt, mint a tripper fecskendőt!" De értette ő a diákok replikázását is, hisz ezek után nem féltünk a visszavágástól. Az egyik alkalommal, amikor a félévi kollokviumon Érsek Gabi elégtelen eredménnyel jött el a tábla mellől, a széken ülő professzor mellett elhaladva foga között megjegyezte: „LFS". Mire Stasney professzor replikázott: „A magáéba is kolléga úr, a magáéba is!" A lovagiasság szabályai szerint ezzel az ügy le volt zárva és a jelenlévő vizsgázók jót röhögtek.

Az ábrázoló geometria nem volt szigorlati tantárgy, de nagyon fontos volt, mert itt tanultunk meg szépen rajzolni, ami a további évek tantárgyaira is kihatott.

Stasneynek szép lánya volt, minden bálunkon részt vett. A Bástyánk c. diáklapunkban Bándy Dezső firmám a nőkre csipkelődő, tréfás cikkecskét írt. A refrénre még ma is emlékszem. „Bár a nőnek szakálla nincs, számunkra mégis ő a legdrágább kincs. Üsse kő és vigye kánya, csak ki ne nőjön a szakálla." Stasney professzor úr minden bizonnyal a lánya védelmében kikelt és a következőt nyilatkozta Bándy Dezsőnek: „Kívánom, hogy lőjék magát jól fenéken". Ez a nyilatkozat azért vált duplán tragikussá, mert Bándy Dezső már tartalékos hadnagyként került az Erdőmérnöki Karra és a doni hadjárathoz behívták, ahol Stasney professzor úr tragikus jóslata szerint halt hősi halált.

Stasney professzor úr kohómérnök hallgató fia 1944 őszén a magyar SS-be jelentkezett, és részt vett a komáromi ütközetben, ahol hősi halált halt. (Lásd mindkét hősi halott nevét a II. világháború emléktábláján!). Professzor úrra ez a tragédia olyan hatással volt, hogy hiába hívtuk öreg-diák találkozónkra, nem jött el, amikor ablakánál éjjeli zenét adtunk, arra se reagált.

Hábel György

A XVIII. SZÁZAD MAGYAR BORTÖRTÉNETÉHEZ I.

Nagy Róbert (AK) bortörténeti sorozata

A Temes–köz kivételével a Karlócai béke (1699) után Magyarország területi integritása visszaállt. A felszabadító háborúk és vele együtt jelentkező járványok megtizedelték az amúgy is megritkult lakosságot a korábbi megszállt területeken. Az élet lassan, de biztosan kezdett visszatérni. A sűrűbben lakott területekről a visszatérő földbirtokosok komoly telepítésbe kezdtek, hogy falvaikat, birtokaikat újraélesszék. Az elhagyott szőlővidékek is lassan újratelepültek. Rácok, horvátok, tótok, németek, románok és persze magyarok is vándoroltak új lakóhelyükre, ahol általában 3-10 év adómentességet kaptak a császártól, illetve földesuraiktól, az első nehéz esztendők átvészelése érdekében. Különösen ügyeltek arra, hogy a jó bevételi lehetőséggel kecsegtető bor mennyisége újra növekedjen, nem véletlen a szőlőterületek adás-vétele, adókedvezmények sora, már 1686 után is, amikor a török fél lábbal még országunkban volt. Az is hozzátartozik a történethez, hogy a több százezres seregeket mozgató felszabadító háborúk hatalmas mennyiségű bort igényeltek, ami ekkor a betegségek ellen, a fertőzött ivóvíz alternatívájaként egyetlen iható nedű volt szinte mindenki számára.

Ezt a folyamatot rengeteg visszásság, birtokvita, per kísérte, a lakosság nagy részének adóterhei, egyéb szolgáltatásai elviselhetetlenné nőttek, a katonaság erőszakossága, rablásai, a Habsburgok erőteljes magyarellenessége, hatalmi és vallási politikája szinte minden társadalmi csoportnak sérelmeket okozott. A régi földbirtokosoknak igazolniuk kellett ősi birtokaikhoz való jogukat, sőt 10% fegyverváltságot is kellett érte fizetni az udvarnak. Nem véletlen, hogy már a XVII. század végén kirobbant az egyelőre elszigetelt hegyaljai felkelés, amelyet 1697-ben az osztrákok gyorsan vérbe fojtottak. Az események radikalizálódásának azonban már nem tudtak ellenállni, s 1703-ban kitört a felkelés, aminek élére az egyik legnagyobb földbirtokos II. Rákóczi Ferenc állt.

Birtokainak magja épp a Tokaji borvidék területére esett, hatalmas borkészlete nem csak az ellátást biztosította, hanem a kuruc sereg felszerelését is részben a tokaji borok eladásából finanszírozták. A borkereskedelem ugyanis orosz, lengyel földre ekkor is, a háború idején is virágzott. A Tokaj környéki harcok idején, a felkelés elején állítólag a túlerőben lévő császáriakat a tokaji bor miatt sikerült legyőzni, azáltal, hogy a szőlőhegyen időző osztrákok rengeteg bort és kiforratlan murcit vedeltek, s a sereg fele kidőlt a részegség, másik része pedig a vérhas következtében.

Az 1703-1711. között zajló Rákóczi-szabadságharc nem okozott súlyos károkat a szőlőtermesztésben, bár kétségtelen akadályozta a folyamatos újratelepítést. A labanc és kuruc seregek általában nem a lakosság és szőlők pusztítását, inkább a hordók tartalmának fogyasztását részesítették előnyben. A szőlők meglétére utal az, hogy a győri várat ostromló kuruc seregek fővezére, Vak Bottyán 1707- ben a termés egy részének átadása fejében szüretelési engedélyt adott ki a győri polgárok részére, kiknek szőlői nagy részben a Sokoró területén voltak. A rendben meginduló szüretelést fegyelmezetlen kuruc katonák zavarták meg, akik a győri szőlősgazdákat megrohamozva a termés nagy részét elrabolták, sokakat elfogtak, bántalmaztak. A felháborodott Vak Bottyán, mivel panaszát nem vették figyelembe, rövidesen lemondott a dunántúli seregek parancsnoki tisztéről.

A szőlő és bor jelentőségét mutatja, hogy a felkelés csúcspontján (1707), amikor az ország területének jelentős része Rákóczi pártján állt, az állami adminisztráció minősítette a magyar bortermő vidékeket, öt osztályba sorolva azokat. Jellemző, hogy az első osztályba csak egy, a Tokaj-Hegyalja került. Mindenesetre a minőséget sokan értékelték, nem véletlen, hogy a felkelés ügyének nemzetközi támogattatására több kísérletet tévő fejedelem tokaji aszút ajándékozott a potenciális szövetséges uralkodóknak, így XIV. Lajos francia királynak, illetve Nagy Péter orosz cárnak. Előbbi állítólag ekkor mondta a „Vinum Regnum, Rex Vinorum" szállóigét, persze franciául…

MEFOB-DÖNTŐK A SEK-EN – KIVÁLÓ RENDEZÉS, IZGALMAS MÉRKŐZÉSEK

Május 22–24. között a Savaria Egyetemi Központ ad otthont a Magyar Egyetemi–Főiskolai Országos Bajnokság (MEFOB) kosárlabda döntőinek. Az idei tanévben a futsal és a kosárlabda MEFOB sportági döntőinek rendezési jogára pályázott a SEK és a Szombathelyi Egyetemi Sportegyesület (SZOESE). Szombathely az elmúlt években több bajnokságot rendezett – csak az utóbbi két évben a tornától a röplabdán át a nagypályás labdarúgásig –, melyekkel jó hírnevet szerzett.

Valószínűleg ennek is köszönhető, hogy mind a futsal, mind a kosárlabda ob rendezési jogát megkapta. A döntők programját dr. Gál László címzetes főigazgató, a SZOESE elnöke és dr. Polgár Tibor, a Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Sporttudományi Intézet igazgatója dolgozta ki.

Jó ómen volt, hogy a december 13-án és a január 10-én megrendezett férfi kosárlabda MEFOB-ok eredményei okán a Nyugat-magyarországi Egyetem (NYME) szombathelyi és soproni hallgatókból álló csapata is a csoportgyőztesek közé, így a döntőbe jutott. Az együttes nem jelentéktelenebb ellenfelet, mint a Pannon Egyetem csapatát utasította maga mögé. Csátaljai Gábor edző az első összecsapás után még azt mondta, a játékosok nem csiszolódtak össze, ezért hullámzott a teljesítményük, ám a következő meccsen már az első félidőben eldőlt a mérkőzés, az NYME gárdája nagyarányú – 108:70-es – győzelmet aratott.

A következő MEFOB-bravúr április 5-én és 6-án született, amikor a SEK-en megrendezett futsal döntőn az intézmény női és férfi csapata is felállhatott a dobogó legfelső fokára. Ráadásul a szakemberek véleménye szerint ez volt minden idők legjobb szakmai színvonalú futsal MEFOB-döntője. A női csapat a Semmelweis Egyetem, a Debreceni Egyetem és a Széchenyi István Egyetem csapata felett győzedelmeskedett. A szombathelyi lányok fölénye meggyőzőnek bizonyult, így hamar eldőlt, hova kerül az aranyérem. A férfi együttes riválisa az Eszterházy Károly Főiskola, a Pécsi Tudományegyetem és a Széchenyi István Egyetem volt. A mezőny olyannyira kiegyensúlyozottan játszott, hogy az utolsó mérkőzésig megjósolhatatlan volt a bajnokság végeredménye. Mindkét csapat edzője Sákovics Péter.

Május 11–12-én Egerben, ezüstéremmel zárta a MEFOB-ot a SEK nagypályás férfi labdarúgócsapata. Nem sokon múlt az aranyérem, tizenegyesek döntöttek. Az egyetemi központ együttesének az Eszterházy Károly Főiskola, a Pécsi Tudományegyetem és a Szegedi Tudományegyetem volt az ellenfele. Mivel a bajnokság hétköznapra esett, a SEK csapata nem számíthatott a Haladás VSE labdarúgóira. Ennek ellenére Sákovics Péter, a csapat edzője elégedett az eredménnyel. Mint elmondta, kis szerencsére lett volna szükség a győzelemhez.

A kosárlabda döntőkön a női mezőnyben a Szegedi Tudományegyetem és az Eötvös Loránd Tudományegyetem csapata is esélyes volt a bajnoki címre, de a Semmelweis Egyetem és a Budapesti Corvinus Egyetem gárdájában is neves játékosok találhatók. Ugyanakkor tavaly az NYME csapata MEFOB női kosárlabda-bajnokcsapat lett, idén viszont nem jutott a döntőbe. A férfiaknál a címvédő Szolnoki Főiskola együttese most is erősnek bizonyult, de a Semmelweis Egyetem és a Kaposvári Egyetem sem kevésbé volt ütőképes.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Csátaljai Gábor és Vetési Imre irányításával magabiztosan szerepelt a selejtezőkön, a döntőn a Falco KC, a SZOESE és a Soproni MAFC játékosaiból álló gárdával szállt harcba a győzelemért.

A férfiaknál a Szolnok, a nőknél pedig a Szeged győzelmével ért véget a négyes döntő. A helyi színeket képviselő Nyugat-magyarországi Egyetem (NYME) férficsapata ezüstérmes lett.

Szombathelyen hagyomány, hogy a rendezvény színvonalának megfelelően a külsőségek vonatkozásában is magas a mérce. Így volt ez a kosárlabda MEFOB-on is: programfüzet, elnöki fogadás, prominens vendégek, táncbemutatóval színesített eredményhirdetés járult hozzá ahhoz, hogy a rendezés minden szempontból kifogástalan legyen, s hogy mindez tovább erősítse az intézmény szakmai kapcsolatait.

A férfiaknál a legjobb négy csapatnak az NYME mellett a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar (TF), a Szolnoki Főiskola és a Kaposvári Egyetem gárdája bizonyult, ezek szállhattak versenybe a bajnoki címért. A legesélyesebbnek az A–csoportos bajnokcsapat több játékosát felvonultató Szolnok számított; a papírforma be is igazolódott. Ám a Falco KC, a SZOESE és a Soproni MAFC játékosait bevető – második helyen végző – hazai gárda megnehezítette a favorit dolgát. Az ezüstérmes NYME-csapat tagjai: Kovács Benedek, Váradi Kornél, Szlávik Tamás, Gombás Gábor, Karácsonyi Zsolt, Ugaros Máté, Simon Bence, Forrai Dániel, Bocsárdi Gábor, Kiricsi László, Bódi Bence, Czeller Márton. Edzők: Vetési Imre és Csátaljay Gábor. A férfi ALL STARS-ba Váradi Kornélt választották be. „Színvonalas, jó tornán vettünk részt" – értékelt Csátaljay Gábor tréner. „A szervezés kiváló volt, és szakmailag is minden igényt kielégített a döntő, hiszen nagyon erős csapatok és jó játékosok léptek pályára, élvonalbeli kosarasokban sem volt hiány. A mi gárdánkat több helyről toboroztuk. A négyes döntő előtt igyekeztünk együtt gyakorolni, de az összeszokottság hiánya néha-néha mégis érződött. Ettől függetlenül a srácok meglepően jól játszottak: a Szolnok csak a szerencséjének köszönhetően győzött le minket. Elégedett vagyok az ezüstéremmel, de hiányérzet van bennem, mert nagyon közel volt a bajnoki cím" – mondta Csátaljay. Végeredmény: 1. Szolnoki Főiskola, 2. Nyugat-magyarországi Egyetem, 3. Kaposvári Egyetem, 4. Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar.

A női négyes döntőbe nem jutott be az NYME csapata. A Budapesti Corvinus Egytem, a TF, az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) és Szegedi Tudományegyetem mérhette össze játékát. A tornán az ELTE és a szegedi egyetem csatázott a végső győzelemért, az utóbbi nyert. Végeredmény: 1. Szegedi Tudományegyetem, 2. Eötvös Loránd Tudományegyetem, 3. Budapesti Corvinus Egyetem, 4. Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar.

Kleinhappel Miklós – Kívés István

SZODFRIDT ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA

Prof. Dr. Faragó Sándor rektor gyászbeszéde

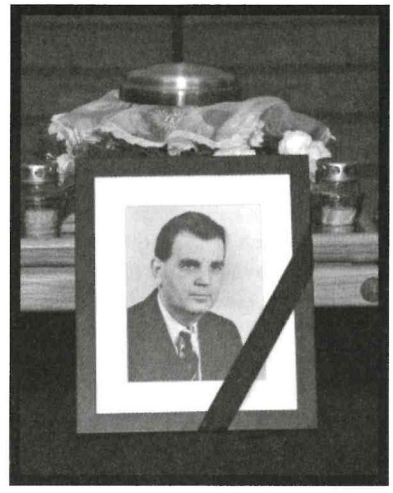

Tisztelt Gyászoló Szodfridt Család, Hozzátartozók, Munkatársak, Tanítványok, Kedves Gyászoló Közösség! Megmásíthatatlanul fájdalmas a tény, Prof. Dr. h. c. Dr. Szodfridt István nyugalmazott tanszékvezető egyetemi tanár, professzor emeritus, nagyra becsült professzor kollégánk, tanárunk, mesterünk, barátunk, szeretett Pista bátyánk itt hagyott bennünket, s elköltözött az égi hazába. Hosszú és tartalmas volt az életút 1930 és 2011 között, 81 év a Győrtől Sopronig ívelő életpályán. A korán elhunyt gazdász édesapa és a beteges édesanya miatti szomorú gyermekkort a győri nagyszülők felkaroló gondoskodása és szeretete szépítette meg. A jogász végzettségű győri nagypapa különös figyelmet fordított a kis István taníttatására, így a győri bencéseknél alapozta meg széles műveltségét, intelligenciáját, fogékonyságát, kapta mély hitén alapuló erkölcsi tartását. 1949-ben kitűnő eredménnyel érettségizett. A Műegyetem Erdőmérnöki Karára, Sopronba jelentkezett, s erdőipari szakon szerzett kitűnő minősítésű diplomát 1953-ban. Széles érdeklődése mellett egyetemi évei alatt jegyezte el magát a botanikával, amelynek szeretete és művelése egész aktív életében elkísérte. Első munkahelye a Keszthelyi Állami Erdőgazdaság volt, ahol gépesítési előadó, erdészetvezető-helyettes, erdészetvezető, majd erdőművelési előadó volt. Ebben az időszakban kezdődött együttműködése a botanikusokkal, tagja volt az Őrség és a Vend-vidék vegetációtérképét elkészítő csoportnak. E tevékenység során szerzett mélyreható ismeretek tették lehetővé, hogy az abban az időben induló erdőtipológiai munka résztvevője lehetett. Kezdeményezője volt a hazai táji erdőművelés irányelvei erdő- és termőhelytipológiai alapelveken megvalósított kidolgozásának. Tudományos eredményeinek elismeréseként hívták az ERTI-be dolgozni, ahol az erdőtipológia továbbfejlesztésén dolgozott Mayer Antal professzor munkatársaként. Munkájának eredményeit a Zöld könyvek tanúsítják. Az ERTI-hez való kerülése után – törvényszerűen – a termőhely-kutatás felé is fordult érdeklődése, ezért téli időszakokban az MTA Talajtani és Agrokémiai Kutatóintézetében is munkálkodott – Stefanovits Pál akadémikus irányításával. Kutatói sikerei, emberi adottságai megkérdőjelezhetetlenné tették, hogy az 1965-ben alapított kecskeméti kísérleti állomás alapító vezetője nem lehetett más, csak Szodfridt István. Feladatát, az állomás megszervezését, munkájának elindítását, magas színvonalra emelését, s elfogadtatását – fényesen elvégezte. Botanikai munkái mellett kutatásai a termőhely tipológia és az erdőnevelés irányába szélesedtek. Munkahelyéből kifolyólag az Alföld, különösen a Duna-Tisza köze termőhelyi kérdéseire, az akkor fellendülő nemesnyár termesztéssel kapcsolatos szakmai kérdésekre – termőhelyigény, telepítési hálózatok, nevelés, nyesés stb. – fókuszáltak kutatásai. E munka alapján – társszerzőkkel együtt – kidolgozta a nemesnyár nevelés modelljét. Óriásnyárra és Palotás Ferenccel együtt hazai nyarakra fatermési táblákat is szerkesztett. A nyárneveléssel kapcsolatos kutatási eredményeit egyetemi doktori, majd kandidátusi értekezésében foglalta össze. Részt vett az abban az időben megjelent erdészeti nagymonográfiák termőhelyi és botanikai fejezeteinek megírásában, a szürke nyárak termőhelyi igényének meghatározásában. Tagja volt a nemzetközi termőhely típustérképező módszer-összehasonlító munkaközösségnek, egyik szerzője volt a „Termőhelytipológiai és térképezési útmutató" c. kötetnek. E szerteágazó tevékenység mellett részt vett a tudományos ismeretterjesztésben, sőt a Bács-Kiskun megyei TIT elnöke is volt. Tudományos, előadói, vezetői és emberi ráteremettsége alapján 1983-ban hívták az Erdészeti és Faipar Egyetem Erdőmérnöki Karára, az akkor megüresedő Termőhely-ismerettani Tanszék élére. Az új egyetemi tanár nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel vágott neki az oktatás és kutatás megújításának. Ezt a posztot 12 évig, 1995-ig, nyugállományba helyezéséig töltötte be. Kiváló előadó, kitűnő tanár volt. Szerette a hallgatóit, s a hallgatók is szerették őt. Kizárólag arra volt kíváncsi a vizsgák során, hogy mit tud a jelölt, ezért ritkán buktatott. E hozzáállással a hallgatók, csak ritkán éltek vissza. Ugyanilyen felhőtlen volt a viszonya munkatársaival, kollégáival is. Egész életében egyenes, tiszta, becsületes, jó ember volt. Mintapéldánya annak a mára ritkuló embertípusnak, aki mindenkiben, s a világban is csak a jót kereste, igyekezett főként azt meglátni benne, mert maga is jó, jóságos, emberséges volt, ezt a jót akarta mindenkor adni a vele kapcsolatban állóknak is. Így marad meg tanítványai, így marad meg mindnyájunk emlékezetében. Mérhetetlen volt hűsége erdész hivatásához, az Alma Materhez, nemzetéhez, hazájához. Tiszta emberségét, hivatástudatát, eredményeit, hűségét mindenkor értékelték és elismerték. Kétszer lett (1966 és 1975) az erdészet kiváló dolgozója, megkapta a Nyisztor György-emlékérmet (1986), az Újhelyi Imre Díjat (1994), az Ember az Erdőért Emlékérmet (1998), és a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjét (2006). Egyetemünk – az ő szeretett Alma Matere – 1996-ban emeritus professzori, 1999-ben honoris causa doktori címmel, 2010-ben 80. születésnapján pedig a Nyugat-magyarországi Egyetemért emlékéremmel ismerte el munkáját, hűségét, ragaszkodását, önzetlenségét, azt, hogy mindig és minden körülmények között, élete utolsó percéig lehetett rá számítani. Mindehhez élete végéig – beleértve az utóbbi évtizedek megpróbáltatásait is – felesége Júlia és családja jelentették a biztos támaszt, a biztonságot. Felesége feléje irányuló gondoskodó szeretete könnyítette meg életét, adott értelmet a nehézségek melletti napi munkának, lehetett talán boldog élete utolsó percéig.

Tisztelt Gyászoló Család, Gyászoló Közösség! „Paradoxon, hogy épp a modern társadalomban vált mitikus fogalommá a halál, mely pedig az élet szerves része, szükségszerű befejezése, minden emberi munka, alkotás, haladás legfőbb serkentője." (írta egy helyütt Örkény István) A halálra nehéz felkészülni, mert irracionális a földi lét boldogságához, az élethez mérve. Az élet azonban – tudjuk – véges, s a halálra készülni kell. Ha valakinek hite van – s Szodfridt István egész életében mélyen hívő ember volt – úgy annak a halál mást, egy új dimenziójú életet jelent. Ezért Ő – tudom – nyugodtan készült a halálra, s megtért oda, ahova keresztény hite szerint születése óta készült. Nekünk – itt maradottaknak – talán egyetlen vigaszunk az lehet, hogy valóban oda tért meg, ahova Ő maga is megtérni vágyott. Tisztelt Professzor Úr! Kedves Pista Bátyám! Nagyon hiányozni fogsz! Emlékedet megőrizzük, ápoljuk! Isten Veled!

Prof. Dr. Faragó Sándor rektor Sopron, 2011. május 30.

A Dreher ÉS A vodafone BEMUTATJA
SZIGET
AUGUSZTUS 10–15. ★ BUDAPEST
AUGUSZTUS 10 - 15.
ÓBUDAI SZIGET
SZI
PULP/DIZZEE
CHEMICAL BR
FLOGGING MO
INTERPOL /
nálunk idén is félpénz a
GET IT
rascal/rise against others/amy winehouse lly/gogol bordello good charlotte/kasabian
sziget.meex.hu
50% diákkedvezmény
meex
Coke K&H burn ENERGY DRINK NESCAFÉ 3 VIASAT RÁDIÓ 1 MTV FOX AUTORENT PORT.hu
CKM HAMU-és-GYÉMÁNT MAGAZINKIADÓ meex CITY TAXI BUDAPEST PESTI EST ESTLAPOK Time Out Budapest radiocafé 98.6

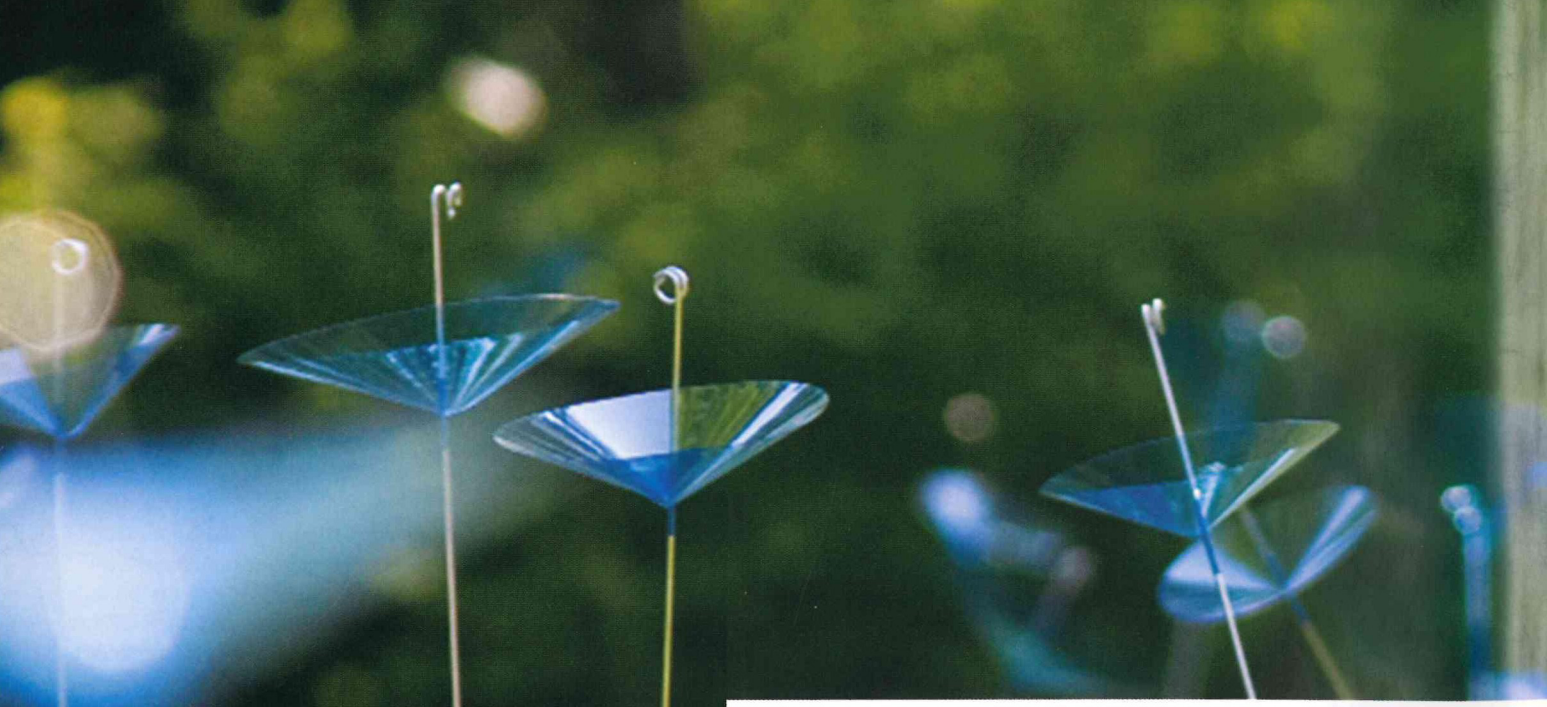

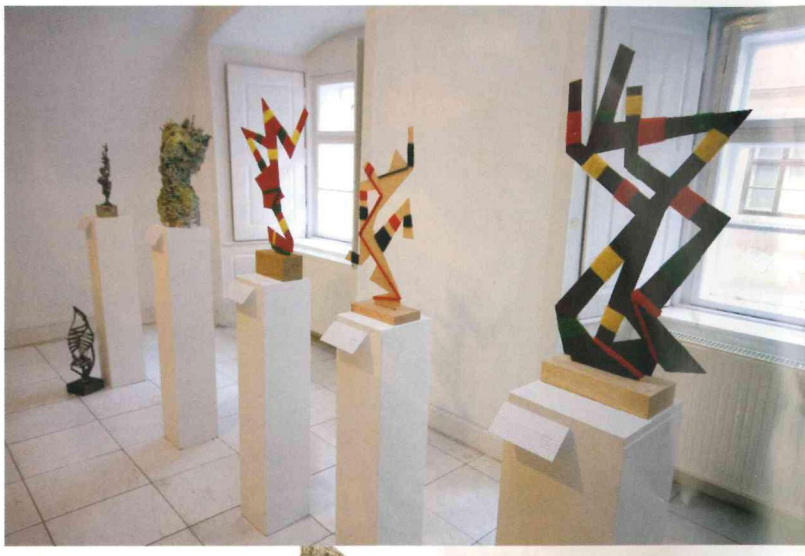

V. ORSZÁGOS MŰVÉSZETI DIÁKKÖRI KONFERENCIA AZ AMI-BAN,

Sopronban
2011. április 19-21.
(cikkünk a 6. oldalon)

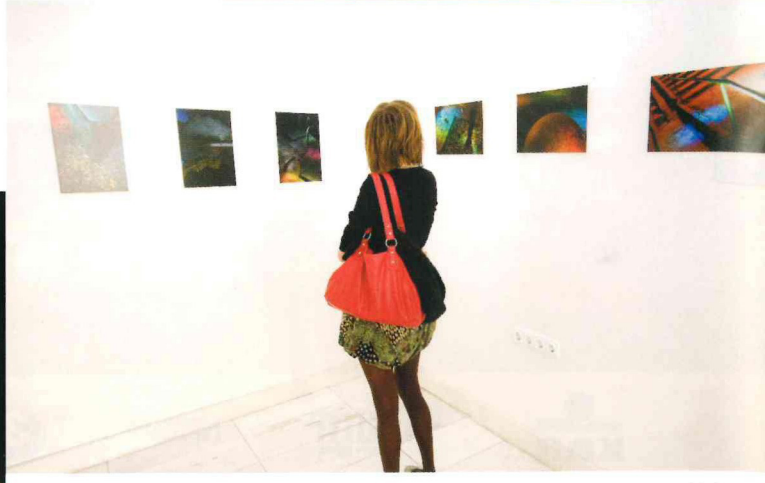

Fotók: Dénes Nóra (AMI)